

Rg. N. B. 431.

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

स्वधरावृत्तम् ॥

मग्नान्संसृतिवारिधौ हतमुखान्दृष्ट्वा जनानां ब्रजान्
तानुद्धर्तुमना दयार्द्रहृदयो रुध्वेन्द्रियाश्चान् जवात्
जन्तून्मा जहि ज्ञानतः प्रशमय क्रोधादिशत्रूनि
'आत्मानन्द' मादिशदसौ जीयाज्जिनेन्द्रः प्रभुः ॥१॥

पु. १९.

वीर सं. २४४८ कार्तिक आत्म सं. २६

अंक ४ यो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमिका.

विषय.	पृष्ठ.	विषय.	पृष्ठ.
१ नूतन वर्ष.	६१	६ वस्तुपाल विरचित नरनारायण- नन्द महाकाव्य.	६५
२ व्यक्तियार निंदा.	६२	७ राष्ट्रीय शाणाना अभ्यासक्रमनी इपरिभा.	१०१
३ जैन श्रावक भाषा ण्डेनोने अति अगत्यनी सूचना.	६३	८ श्रावकानी प्राचीन विवृति.	१०१
४ परापरकारी सन्ध्यानेतो सुंदर स्वभाव.	६४	९ प्रतीक्षा.	१०
५ त्रय प्रकरणेना मित्र अने तेने विश्लेषण स्वभाव.	६४	१० अंथावलोकेन.	११
		११ स्वर्गवास.	११४

वार्षिक मूल्य रु. १) टपाल अर्थ आना ४.

आनंद प्रीन्टिंग प्रेसमां शाह गुलाबपयंद बस्तीभाष्ये छाप्युं-भावनगर.

અમારા મુજબ ગ્રાહકોને નમ્ર સુચના.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક અમારા કદરદાન ગ્રાહકોને નિયમિત મળે અને મોકલવાની વ્યવસ્થા સરલ થાય તે માટે દરેક ગ્રાહકોનો નંબર રજીસ્ટર (ચેકસ) કરવાનો છે, જેથી વિનંતિ કે કોઈપણ બંધુને ગ્રાહક તરીકે ન રહેવું હોય તો તેમણે પંદર દિવસની અંદર અમોને તે પ્રમાણે પત્રદ્વારા જણાવવું, જેથી તેમનું નામ કપી કરવામાં આવશે. આર માસ સુધી માસિક સ્વીકારવા, અને ભેટની થુક લવાજમ માટે વી. પી. થી મોકલવામાં આવે ત્યારે તે પાછી વાળી જ્ઞાનખાતાને નુકશાન થવા દેવું તે યોગ્ય નથી; જેથી ગ્રાહક ન રહેવું હોય તો હાલ તુરત અમોને લખી જણાવવું.

કાગળ તથા છપાઈની સખત મેંઘવારી છતાં લવાજમ ન વધારતાં, વીશ પચીશ દ્વારમ જેટલો મોટો ગ્રંથ ભેટ આપવામાં જે આવે છે, તે માત્ર નામના લવાજમના હિસાબમાં કાંઈ નથી અને લાલ વધારે છે જેથી વિશાળ વાંચન સાથે આર માસના આર અંક અને ભેટનો આટલો મોટો ગ્રંથ તે આર્થિક દૃષ્ટિએ પણ લાલ લેતા જેવું અને વધારામાં જ્ઞાનખાતાને ઉત્તેજન આપવા જેવું છે.

મુનિ મહારાજાઓને નમ્ર વિનંતિ.

૧ જે જે મુનિ મહારાજા આ માસિક અમુક અમુક શ્રાવક મારફત લવાજમથી મંગાવે છે, તે તે મુનિ મહારાજા વિહાર કરી એક સ્થળેથી બીજે સ્થળે વિચરતા માસિક તે તે સ્થળે મોકલવા અમોને પત્રદ્વારા નહીં જણાવતાં હોવાથી, પ્રથમના સ્થળે માસિક મોકલતાં તે પાછા આવે છે તેમજ ગેરવલ્લે પડે છે અને બીજે સ્થળેથી મંગાવતાં ફરી મોકલવા પડે છે અથવા સીલીકે ન હોવાથી અમો મોકલી શકતાં નથી. જેથી તેઓએ કૃપા કરી વારંવાર જે સ્થળે તેઓ ખીરાજતા હોય, ત્યાં મોકલવા માટે પત્રદ્વારા અમોને જણાવવા કૃપા કરવી, નહીં તો તે સિવાય ગેરવલ્લે જતાં હોવાથી કે નહીં પહોંચતાં હોવાથી હવે અમો મોકલી શકીશું નહીં. જેથી અમોને પ્રથમ ખબર આપવા કૃપા કરશે.

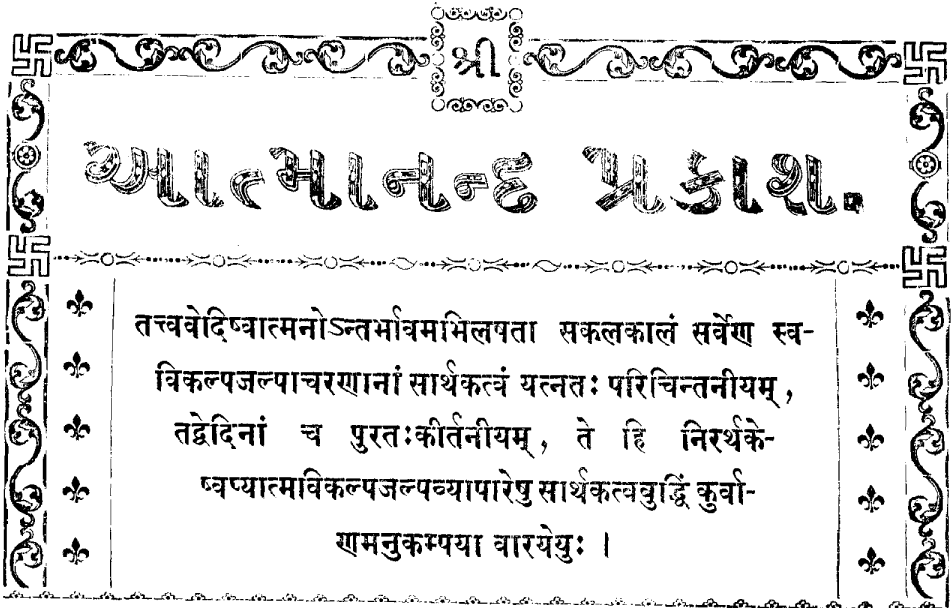
૨ જે જે મુનિ મહારાજાઓને ભેટ જાય છે—તેઓશ્રીએ પણ ઉપરની હકીકત ધ્યાનમાં લઈ અમોને લખી જણાવવા કૃપા કરવી. તે સિવાય ઉપર મુજબ નહીં પહોંચતા હોવાથી ફરી મોકલી શકીશું નહીં.

જલદી મંગાવો. માત્ર થોડીજ નકલો સીલીકે છે. જલદી મંગાવો.

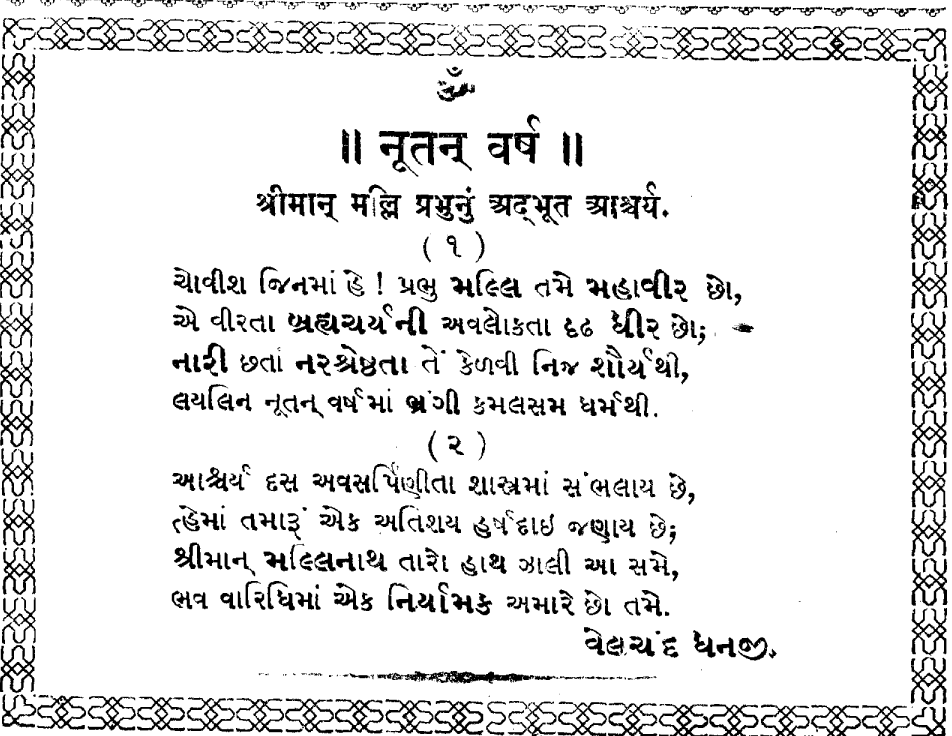
“શ્રીદેવભક્તિમાળા પ્રકરણ ગ્રંથ.”

(જેમાં પાંચ પ્રકારની પરમાત્માની ભક્તિનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે.)

ઉપરોક્ત ગ્રંથ જેમાં પરમાત્માની ભક્તિનું સ્વરૂપ. ૧ પૂર્ણ ભક્તિનો પ્રભાવ, ૨ આજ્ઞા ભક્તિ, ૩ દેવ દ્રવ્ય સંરક્ષણ ભક્તિ, ૪ મહોત્સવ ભક્તિ, ૫ તીર્થ યાત્રા ભક્તિ એ પાંચ પ્રકારની ભક્તિનું આગમ પ્રમાણે અને શાસ્ત્રીય દૃષ્ટિએ આગી શંકા સમાધાન સહિત યથાર્થ સ્વરૂપ આ ગ્રંથમાં લખવાનું આવ્યું છે. આ ગ્રંથના લેખક પંચાસજી દેવવિજયજી મહારાજ છે. ગ્રંથ ખરેખર મનનીય અને પ્રભુ ભક્તિ કરવા માટે એક ઉત્તમ સાધન અને આલંબનરૂપ છે; તેમજ પ્રાણીને મોક્ષ માર્ગે જવા માટે એક નાવ રૂપ છે. આ ગ્રંથ ગ્રંથમયી છેવટ સુધી વાંચવાની ખાસ લલામણ કરીએ છીએ. હંચા ઇંગ્લીસ કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી તે પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે. ખાસ અને અલ્પંતર બંને પ્રકારથી સુશોભિત કરવામાં આવેલ છે. પચીશ દ્વારમ બેશંક પાનાનો આ ગ્રંથ જેની કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૦-૦ પોસ્ટેજ ભુદ્ધ. માત્ર જુજ કોપી બાકી છે. જોઈએ તેમણે આ સભાને શિરનામે લખી મંગાવવો.

પુસ્તક ૧૯] વીર સંવત્ ૨૪૪૮ કાર્તિક. આત્મ સંવત્ ૨૬. [અંક ૪ થો.

૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વ્યભિચાર નિંદા.

રચનાર—રા. રા. “પડગુણ”

હરિગીત.

ધન જાય કીર્તિ જાય છે વળી કુળ કલાંકિત થાય છે,
 બલ ક્ષીણ થાય અને વળી આયુષ્ય ઓછું થાય છે;
 વિદ્યા અને વિનયોદિ સર્વે ધૂળધાણી થાય છે,
 વ્યભિચાર ઉત્કૃષ્ટ માનવદેહ એળે જાય છે. ૧

પગલાં ન ઇચ્છે ઘેર કો ‘ધિક્’ સર્જીને મુખથી કહે,
 સતી જન તણી દષ્ટિ વિષે નિત્ય ઝેર તેના પર રહે;
 વ્યભિચારીનું મૃત્યુ ઘણું કરી વગર મોતે થાય છે,
 વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ માનવદેહ એળે જાય છે. ૨

નિજનાર રૂપ ભંડાર પણ પરદારમાં આસક્ત જે,
 તે સૂકર સમ ત્યજી અન્ન મીઠું દુષ્ટ વિષ્ટા ખાય છે;
 તે ખવાર થાયે સર્વથા પણ ના હરામી છોડશે,
 વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ માનવદેહ એળે જાય છે. ૩

નિજ દાર મીઠું ફળ ત્યજી પરદાર વિષફળ ખાય છે,
 દુઃખી થઈ અહિં તેહ અન્તે નરકમાંહિ જાય છે;
 રોશે મુકીને પોક જ્યારે પ્રભુ પ્રશ્નો પૂછશે,
 વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ માનવદેહ એળે જાય છે. ૪

પરદાર છે અંગાર તેને રત્ન કિંમતી ના ગણે,
 ઘર નાર પુષ્પની માળ તેને કાળ સર્પ નહિ ગણે;
 પરદાર નરકનું દ્વાર તે આપદ્તણું આગાર છે,
 વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ માનવદેહ એળે જાય છે. ૫

વ્યભિચારી પુત્ર તણે પિતા અગ્નિ વિનાજ બળ્યા કરે,
 તે પુત્રની માતા બિચારી લોકમાં શરમે મરે;
 દુર્ભિક્ષ માંહિ લતા પઠે પત્ની સદા સુકાય છે,
 વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ માનવદેહ એળે જાય છે. ૬

સત્કર્મ કરવા ઇન્દ્રિયો દૈવે દીધાં નરનારીને,
 દુષ્કર્મ કરશે તે થકી તો ક્યમ દૈવ નહિ કોપશે;

જૈન ભાઈ બહેનોને અતિ અગત્યની સૂચના.

૯૩

સત્કર્મ કરી સ્વર્ગે જશો તો સૌજન્ય પ્રભુ સહુ આપશે,
વ્યભિચારીનો ઉત્કૃષ્ટ માનવદેહ એળે જાય છે. ૭

જૈન શ્રાવક ભાઈ બહેનોને અતિ અગત્યની સૂચના.

(લેઠ સદ્ગુણાનુરાગી મુનિ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

૧ જિન મંદિરમાં પ્રવેશ કરતાંજ જેમ સાવધાનતા રાખી દેવદર્શન વંદન પૂજા ભક્તિનો લાભ લેવામાં આવે તેમ સદ્ગુરુ સમીપે દર્શન વંદન અર્થે કે સામાયિક પ્રતિક્રમણ કરવા નિમિત્તે કે વ્યાખ્યાનાદિક પ્રસંગે યથાર્થ લાભ લેવાના અર્થી જનોએ અવશ્ય સાવધાનતા રાખવી જોઈએ. મદ, વિષય, કષાય નિક્કા અને વિકૃત્યાદિક પ્રમાદાચરણથી સદંતર દૂર રહેવું જોઈએ.

૨ શુદ્ધ દેવ ગુરુ પ્રત્યે યથાવિધિ વિનય બહુ માન સાચવવા પૂરું લક્ષ રાખવું. કોઈ પ્રકારે અવિનય અબહુમાન થવા દેવાં નહીં. તેમને પુંઠ દેવી નહીં. શક્તિ ગોપવ્યા વગર તેમની આજ્ઞાનો આદર કરવો.

૩ દેવ ગુરુનો યોગ્ય અવગ્રહ સાચવવા ભાઈ બહેનોએ ભૂલવું નહીં.

૪ સાતે પ્રકારની શુદ્ધિ સાચવવી. તેમના જેવા પવિત્ર થવા તેમને પ્રણામ કરવા અને અન્ય ભવ્યજનોને ઉક્ત શુદ્ધિ સાચવવા પ્રેરણા કરવી.

૫ હરેક કામ કરતાં જયણા ભૂલવી નહીં. વ્રત નિયમમાં પૂરા ટેકીલા થવું.

૬ જિન-ધર્મ વિનય મૂળ હોઈ, ખોટી હુંસાતુસી વડે વિનયને છોડવો નહીં.

૭ પ્રાણુ જાય તોપણુ ધર્મદ્રોહ કરવો નહીં. ધર્મને પ્રાણુથી અધિક લેખવો.

૮ સહુને આત્મા સમાન લેખી સ્વાર્થ-વશ કોઈને કશી પ્રતિકૂળતા ઉપજાવવી નહીં.

૯ મૈત્રી, મુદિતા, કરુણા અને માધ્યસ્થ્ય લાવનાને યથાર્થ સમજીને સેવવી.

૧૦ ગમે ત્યારે થયેલા વેર વિરોધ સમજીને શમાવી દેવા. ખમવું ને ખમાવવું. ખમે તે ખરો શૂરો. ખાળકની જેવી સરલતાથી સાચા ખામણા કરી નિઃશંક થાવું.

૧૧ ખોટો આડંબર રચવો નહીં. તેને પુષ્ટી આપવી નહીં. તેમજ કોર્ટે ચઢવું નહીં.

૧૨ ભારે સાદાઈ સાથે ભલમનસાઈ રાખવી. ઉડાઉ ખર્ચ કમી કરવાથી ઘણાં પાપાચરણથી બચી શકાશે. સ્વદેશ અને સ્વદેશીની અવગણના કરવી નહીં.

૧૩ પાપ કર્મ તણુ બને તે સુકૃત કરણી કરવી, કરાવવી અને અનુમોદવી.

ઇતિશમ્

પરોપકારી સર્જનોનો સુંદર સ્વભાવ.

(લેખક-પવિત્ર શાસનરાણી અને સદ્ગુણાનુરાગી મુનિશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.)

મન, વચન અને કાયાને વિષે પૂજ્યરૂપ અમૃતથી પૂર્ણ છતાં ત્રિભુવનને અનેક પ્રકારના ઉપકારો વડે પ્રસન્ન કરતાં અને લેશ માત્ર અન્યના ગુણોને સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિથી પર્વત તુલ્ય વિશાળ રૂપે દેખી હીલમાં (સદાય) પ્રસન્ન થતાં કષ્ટક સર્જનો જગતને પાવન કરે છે. વળી આંખાનાં વૃક્ષ જેમ ફળ બેસતી વખતે નીચા નમી પડે છે, અને વાદળો જેમ નવા જળવડે ઘણાં નીચે નમે છે, તેમ સત્પુરૂષો સમૃદ્ધિ પામીને લગારે ઉદ્ધત થતા નથી. પરોપકારીનો એજ સ્વભાવ છે. ચંદનને જેમ જેમ ઘસવામાં આવે છે, તેમ તેમ મજની સુગંધ આપે છે, અને સુવર્ણને જેમ જેમ તાવવામાં આવે છે, તેમ તેમ તેનો વાન વધતો જાય છે તેમ પ્રાણાન્ત કષ્ટ આવ્યે છતે પણ ઉત્તમ જનોની પ્રકૃતિનો વિકાર થવા પામતો નથી, એટલુંજ નહિ પણ તેમની પ્રકૃતિ તેવે કષ્ટ પ્રસંગે અધિકાધિક નિર્મળ થતી જાય છે. જો કદાચ સૂર્ય પશ્ચિમ દિશામાં ઉદય પામે, મેરૂ પર્વત ચલાયમાન થાય, અગ્નિ શીતળ થઈ જાય, અને પર્વતના અગ્રભાગે શિલા ઉપર કદાચ પક્ષ (કમળ) ઉગે તોપણ સર્જન પુરૂષોનું લાપિત અન્યથા ન થાય અર્થાત્ તેમનું બોદ્યું પાછું ફરે નહિ. સર્જન પુરૂષો કદાપિ પણ પારકાં દૂષણ કથે નહિ, તેમજ આત્મપ્રશંસા પણ કરે નહિ. દુર્જનોમાંથી પણ સર્જનો તો ગુણજ ઘડે છે. તેઓ સદાય ગુણ-ગ્રાહી, સમુદ્ર જેવા ગંભીર પેટના, ચંદ્રની જેવા શીતળ સ્વભાવી-પાપ તાપને સમાવનારા હોય છે. સદુને આત્મ સમાન લેખે છે, અમૃત જેવી મીઠી વાણી વહે છે, સમતા રસમાં ઝીલતા હોય છે, અને સમાગમમાં આવનારને પણ પાવન કરે છે.

ઈતિશમ.

ગાણુ પ્રકારના મિત્ર અને તેનો વિલક્ષણ સ્વભાવ.

(સદ્ ગુણાનુરાગી કપૂરવિજયજી મહારાજ)

“ નિત્ય મિત્ર સમો દેહઃ સ્વજનાઃ પર્વ સન્નિભાઃ
જૂહાર મિત્ર સમો જ્ઞેયો ધર્મઃ પરમ વાન્ધવઃ—”

દેહ નિત્ય મિત્ર સમો, સ્વજનો પર્વ મિત્ર સમા અને પરમ બંધુરૂપ ધર્મ જૂહાર મિત્ર સમો પોતપોતાના વિલક્ષણ ગુણ વડે વિખ્યાત છે. નિત્ય મિત્ર સમાન

વસ્તુપાળ વિરચિત નરનારાયણાનન્દ મહાકાવ્ય.

૯૫

દેહની સેવા ચાકરી ગમે તેવાં પાપ-કષ્ટ વેડીને કરવામાં આવે, તેની રક્ષા અને પુષ્ટિ માટે ગમે તેવા ઉપાય લેવામાં આવે તોપણ સડણ પડન વિધ્વંસન રૂપ સ્વસ્વભાવને તજતો નથી. પોતાના સંબંધથી પવિત્ર વસ્તુને પણ અપવિત્ર કરી નાંખે છે, તેમ છતાં મુઝજનો મોહ-મમતા વશ તેની ખાતર કરવાના કામ કરે છે, અને જન્મ, જરા, મરણ સંબંધી અનંતા દુઃખને સહ્યાં કરે છે. પર્વમિત્ર સમા સ્વજનો કવચિત પર્વાદિ પ્રસંગે સ્વાર્થવશ લેગા થાય છે અને સ્વાર્થ સાધી ચાલ્યા જાય છે. જ્યારે મરણાદિક મહા વિપત્તિ આવી પડે છે, ત્યારે નિત્ય મિત્ર સમોદેહ તેમજ પર્વ મિત્ર સમાન સ્વજનો કોઈ બેઝી થતાં નથી. તેવે વખતે દેહ હુર્જનની જેમ અવળું મુખ કરી બેસે છે અને પર્વમિત્ર રૂપ સ્વજનો પણ ટગર ટગર જોયાં કરે છે. મરણાદિક મહા-કષ્ટમાંથી કોઈ છોડતી શકતું નથી. તેવા પ્રસંગે આવી હાલ ધરનાર આ ફક્ત જૂહાર મિત્ર સમાન ધર્મજ છે. ગમે તેવે પ્રસંગે સહભાવથી ભેટેલા આ ધર્મ મિત્રની બીડ લાંગે છે. તેના ઉપર ઉપદેશ માળા ગ્રંથમાં જિતશત્રુ રાજા અને તેના પ્રધાનનું સચિત દ્રષ્ટાન્ત ખાસ મનન કરવા યોગ્ય છે. પૂર્વના જાને મિત્રોને ગમે તેટલાં પાખ્યાં પોખ્યાં છતાં તે વિમુખતા દાખવે છે, ત્યારે ધર્મ મિત્ર એકજ વખત ભેટયાં છતાં દાલિદ્ર હરે છે તો પછી તેનામાં સ્વાર્પણ કરવાનું તો કહેવું જ શું ?

હતિશમ્

“ વસ્તુપાલ વિરચિત નરનારાયણાનન્દ મહાકાવ્ય. ”

શ્રીમન્ત નરેશ નામવર સયાજીરાવ ગાયકવાડ તરફથી, કેટલાક સમયથી “ ગાયકવાડ ગ્રાંથીયન્ટલ સીરીઝ ” નામે પુસ્તકમાલા શરૂ કરવામાં આવેલ છે. અને તદનુસાર ઉક્ત સીરીઝમાં, ઉક્ત મહાકાવ્ય બીજા પુષ્પ તરીકે પ્રસિદ્ધ પામેલ છે; જેને પ્રસિદ્ધ પામે આજે પાંચ વરસ પૂર્ણ થયા છે. અને જેની વિદ્રતાપૂર્ણ પ્રસ્તાવના, અને ચાર પરિશિષ્ટથી તહેની કીર્તિ અપૂર્વ વૃદ્ધિ પામેલ છે. આ કાવ્યની સમાલોચના રા. રા. મોહનલાલ દેશાઈએ કેક સંક્ષિપ્તમાં “ સરસ્વતી ” માસીકની સમાલોચના ઉપરથી ભાષાંતરથી છપાવેલ. પરંતુ તહેની પ્રસ્તાવના ઉપરથી પુનઃ કેક છપાય તો તે કાવ્ય ઉપર નવીન પ્રકાશ પડશે એમ ધારી પ્રસ્તુત લેખ લખવા પ્રેરાયો છું.

નરનારાયણાનન્દ મહાકાવ્ય-યોજક મહાન ધુરંધર મંત્રી વસ્તુપાળ છે. જેણે અપૂર્વ સ્વપરાક્રમ અને રાજ્ય-કારભારમાં ચાણક્ય બુદ્ધિથી ધોલકા (ગુજરાત) ના રાણા વીરધવલની રાજ્યસત્તા મજબૂત બનાવી; અને અનેક રીતે તેમાં વૃદ્ધિ

૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

કરી હતી. અને તહેની વિદ્રતા, સત્તા, અને શક્તિ કેવાં હતાં તે, તહેનાં અપુર્વ પરો-પકારી સાર્વજનિક કાર્યોથી અને આખું પર્વત ઉપર બંધાવેલ અપુર્વ દેવાલયો નિહાળતા આપણને લાન થાય છે. અને તે દરેક સંપ્રદાયના પદ્ધતિમાં સહાનુભૂતિ દર્શાવતો, અને પ્રજાનાં હૃદય આકર્ષવાને તે કટલો આતુર હતો, તે તહેણે મુસદ્દિમન માટે બંધાવેલી મસીદા નિહાળતાં આપણને ખ્યાલ થશે. (તહેના કૃત્યની નોંધ મૂળ પ્રસ્તાવનાની કુટનોટ નિહાળવાથી સમજાશે) અને તહેના કીર્તિ લેખો, પરાક્રમ લેખો, અને પરોપકારી કૃત્યો અને સાર્વજનિક ઉપયોગીતા વગેરે કાર્યો ઉપરથી આપણને બરાબર સત્ય જણાય છે, તેમજ અનેકવિધ પ્રશસ્તિઓ, તેમજ બસોથી અઢીસો શીલાલેખો, ચતુર્વિંશતિપ્રબંધ અને પ્રબંધચિતામણી અન્તર્ગત પ્રબંધો સોમેશ્વરકૃત “ કીર્તિકૌમુદી ” કવિ અસિસિંહ વિરચિત “ સુકૃત સંકીર્તન ” કાવ્ય-માંના તેના કીર્તિસ્તવનો બાલચંદ્ર કવિને આચાર્યપદ પર નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા, ત્યારે વસ્તુપાળે ઉત્કૃષ્ટ મહોત્સવ કરી સંતોષ પમાડેલ, અને વસ્તુપાલના અવસાન પછી વસ્તુપાલના પુત્ર જૈત્રસિંહની અભિલાષાના અંગે મહાન કવિ બાલચંદ્રે “ વસંત વિલાસ ” નામનું મહાન કાવ્ય રચી તેની કીર્તિ અમર કરી છે. અને મુનિ શ્રી જીનહર્ષે અનેક મૂલ્યવાન બાબતો એકત્ર કરી વસ્તુપાલ ચરિત્ર રચેલ છે. ઉક્ત જણાવેલ સાહિત્ય એકત્ર કરવાથી તેના જીવન ઉપર કંઈ ચોર પ્રકાશ જળાહની નીકળે છે. વસ્તુપાલનું જીવન ચાર પ્રકારે આપણને જણાશે (૧) પ્રધાન તરીકે (૨) યોદ્ધા તરીકે (૩) પરદુઃખભંજન તરીકે અને સાર્વજનિક મકાનો અને દેવાલયો બંધાવનાર તરીકે (૪) કવિઓનો આશ્રય દાતા અને પોતે જાતે કવિ. એમ ભિન્ન ભિન્ન ચાર પ્રકારે તેનું જીવન જળાહને છે. ખેલાથી ત્રીજા પ્રકાર સુધીનું વિવેચન ‘ હુમ્મીરમહમદન ’ અને ‘ વસંત વિલાસ ’ ની પ્રસ્તાવનામાં કરેલ છે. અત્રે યાથા પ્રકાર વિષે વિવેચન લખીશ.

વસ્તુપાળનું અમરનામે વસંતપાલ કર્તાનો વસ્તુપાલને ઠેકાણે “વસંતપાલ” એ રીતે દરેક સર્ગ પુર્ણ થયા પછી લખે છે કે “ ઇતિ શ્રી ગુર્જરેશ્વર મહામા તથા વસંતપાલ વિરચિતે નરનારાયણાનન્દ નામિન મહાકાવ્યે ” અમુક વર્ષને અમુક સર્ગે એ રીતે આપેલ છે. બંધકર્તા પોતે જાતે સર્ગ ૧૬ ના ૩૮ મા શ્લોકમાં જણાવે છે કે આ નામ “ વિદ્વાન કવિઓ હરિહર અને સોમેશ્વર તરફથી અદિતિય નામ રચવામાં આવેલ હતું અને તે નામ ઉપરથી કવિ બાલચંદ્રે “ વસંત-વિલાસ ” નામનું કાવ્ય રચેલ છે.

આ મહાકાવ્યમાં ૧૬ સર્ગ છે, તેમાં કૃષ્ણ અને અરજુનની મિત્રતા, બન્નેનો ગિરનાર પર્વત ઉપર આબંદમાં વિહાર કરવો અને અર્જુન દ્વારા સુભદ્રાનું કૃષ્ણે

વસ્તુપાળ વિરચિત નરનારાયણાનન્દ મહાકાવ્ય.

૮૭

હરણુ કરવું, કાવ્યના નાયકો વિષે આટલો અદ્ય વિષય અર્ચવામાં આવેલ છે. પરંતુ મહાકાવ્યના લક્ષણાનુસાર સંપૂર્ણપણે અન્ય વિસ્તૃત ભાગો રચવામાં આવેલ છે. શહેર, રૈયત, રાજા અને તહેની કોર્ટ, સૂર્યોદય, ચંદ્રોદય અને પુષ્પાવચ્ચ વગેરેનું આદ્યાદિક વર્ણન આવેખેલ છે. અને વાંચક વાંચતાં વિચારશે તો જણાશે કે મહાન કવિ માધકૃત શીશુપાળવધના નમુનાનુસાર જણાશે. આ કાવ્ય જોતાં જણાશે કે સર્ગ ૭ માંના છેલ્લા સર્ગ સુધીમાં કાવ્ય સુષ્ટિમાં જહલાનની “ સુક્ત સુક્તાવલી ” ના શ્લોકોનો પોતે ઉપયોગ કરેલો છે. અને બાલભરતના લેખક પંડિત અમરચંદ્રે “ કવિકટપલતા ” માં અનેક શ્લોકો દાખલ કરી વખાણુ કરેલ છે, “ અલંકાર મહોદધિ ” ના કર્તા નરેન્દ્ર પ્રભસૂરિ કહે છે કે ‘ કવિવ્યાસની ભાષાને બરાબર રીતે મળતી આવતી હૃદયભેદક ભાષા કવિ વસ્તુપાળના કાવ્ય કોશડ્યમાં દીધી નીકળે છે અને પ્રસ્તુત વસ્તુસંકળના મહાભારતમાંથી લેવામાં આવેલ છે. તેને અનુસરીને આટલો ઇસારો કરેલો છે. આ મહાકાવ્યની રચના સંવત ૧૨૭૭ થી ૧૨૮૭ માં કેટલાક અનુમાનોથી મૂકાય છે.

વસ્તુપાળ પોતેજ વિદ્વાન્ કવિ હતો. તેનામાં ટીકાકારની, કાવ્યના ગુણુદોષ પારખવાની શક્તિવાળો અને બીજાઓના કાવ્યોની ભૂલો જ્ઞાન દ્રષ્ટિએ વસ્તુ- જોષી કાઢી શકતો હતો. અને સદા તે સુંદર કાવ્ય- પાળ. કલાની પ્રશંસા કરતો; અને તહેને વખાણુતો અને કવિ

હરિહરને સોમેશ્વરની ઇર્ષ્યા શિરે ઝબુમતી છતાં ધોળકાની રાજ્યસભામાં આદર સત્કાર પામ્યો, તે વસ્તુપાળને લીધેજ. તેણે અદાર કરોડ રૂપિયાના મોટા ખર્ચે મહાન ગ્રંથ પુસ્તકાલયો (ભંડારો) બંધાવ્યાં હતાં, અને હરીહરની ‘ નૈષધીય ’ નામની પ્રત તેણે જે અતુરાઈ કરી ઉતારી લીધી અને તહેને પોતાના પુસ્તકાલયમાં રાખી-તે વિષે જે વાર્તા મળે છે તે ઉપરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે તહેને પ્રતોનો સંગ્રહ કરવાનો શોખ હતો; વળી એટલું પણ દેખાડી આપે છે કે તહેના જ્ઞાનમંદિરમાં મુખ્ય સઘળાં ગ્રંથો હતા. ‘ કાવ્ય પ્રકાશ સંકેત ’ ના કર્તા શ્રી માણિક્યચંદ્રને તેના પોતાના પુસ્તકાલયમાંથી સઘળા ધાર્મિક ગ્રંથોની પ્રતો આપી દેવાની આજ્ઞા થઈ હતી. તે કાવ્યદેવીની ખુબી જાણી શકતો એટલુંજ નહિ પણ તે ધાર્મિક અને બીજા ગ્રંથો આપતે પોતાને જ્ઞાન મળે તે માટે લખવા વિનાંત પણ કરતો, અને આવીજ રીતે વિનંતિથી પંદર તરંગોમાં “ કથા રત્નસાગર (નારચંદ્રસૂરિની) અને આઠ પ્રકરણુમાં તેના શિષ્ય નરેન્દ્ર પ્રભની અલંકાર મહોદધિ ” રચવામાં આવેલ હતાં.

૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વસ્તુપાળ માટે જહાલણે પોતાની સુકૃત સુકૃતાવલીમાં ત્રણ કડીઓ ઉતારેલી છે. આ કાવ્યમાં 'હેલા સર્ગની સાતમી કડી (યત્રોન્મુખમ્) બીજા કાવ્યમાં તે, તે ત્રણમાંની એક છે, અને બીજી બે કડીઓ- વસ્તુપાળ. ગાથાની-ખબર પડી નથી. અને 'સારંગધર પદ્ધતિ' પણ વસ્તુપાલ માટે એક સ્લોક ઉધૃત કરે છે. આ વિના સોમેશ્વરના 'ઉદ્વાસ રાઘવ' માંથી જણાય છે કે વસ્તુપાલને સુકૃતિઓ રચવાનો શોખ હતો. અને પ્રબંધ ચિંતામણી, ચતુર્વિંશતિ પ્રબંધ, અને વસ્તુપાલ ચરિત્ર (સ્મરિણન હર્ષકૃત) એ ત્રણમાં આવેલ સુકૃતિઓ એકત્ર કરી " પરિશિષ્ટ ત્રીજા " માં આવેલ છે. અને તે ઉપરથી એમ જણાય છે કે વસ્તુપાલની કવિ તરીકેની ખ્યાતિ ફક્ત ગુજરાતમાં જ નહિ પણ ચારે દિશાએ પ્રસરવા પામી હતી; તે એટલી હદ સુધી કે વસ્તુપાલની કડીઓએ, ' સુકૃત સુ. ' અને ' સારંગધર પ. ' ના કર્તા-ઓનું પોતાની કડીઓ સાથે ઉમેરો કરવાનું ધ્યાન ખેંચ્યું હતું.

વસ્તુપાલની કવિ તરીકેની ખ્યાતિ સંગ્રાંધી સૂચના શોધી કાઢવી મુશ્કેલ નથી અને પોતેજ પોતાને સરસ્વતિના પુત્ર તરીકે આ કાવ્યમાં કવિ તરીકે વસ્તુપાલ જણાવે છે. ગીરનાર પર્વત ઉપરના દેરાસરની એક પ્રશસ્તિમાં- ' કાવ્યદેવી ' ના પુત્ર તરીકે હજી પણ યોગખ્યાય છે. ' કવિકુંજર ' કવિચકવર્તિ અને એવાં અન્ય બિરુદોથી વિભૂષિત હતો. આબુની પ્રશસ્તિમાં સોમેશ્વરે તેને " શ્રેષ્ઠ કવિ " તરીકે વર્ણવેલો છે. અને તે ઉપરાંત જણાવે છે કે તેનાં (વસ્તુપાલનાં) કાવ્યો પોતાનાં જ લખેલાં હતાં (નહિકે કોઈના ઉતારા) જણાવે છે કે,

વિરચયતિ વસ્તુપાલ પ્ચુલકયમચિવેષુ કવિષુચ પ્રવરઃ

ન કદાચિદર્થહરણં ઓ કરણે કાવ્ય કરણે વા ॥ ૧૭ ॥

અને અલંકાર મહોદધીના કર્તા જણાવે છે કે, કાવ્યશાસ્ત્રની સુંદર રચના માટેનું માન વસ્તુપાલને છે. આ સિવાય પ્રબંધચિંતામણીકાર શ્રી મેરૂતંગ આચાર્ય જણાવે છે કે "મહાકવિ" એવું બિરુદ વસ્તુપાલને આવેલ હતું અને કહે છે કે આપણા કવિ થોડીક સૂકૃતિઓ લખે છે જે દ્વારા કહે છે કે તે સૂકૃતિઓ મહાકવિ વસ્તુપાલની બનાવેલી છે. લખ્યું છે કે,

હત્યાદીનિ શ્રી વસ્તુપાલમહાકવેઃ સ્વયંકૃતાન્યમૂનિ ।

પ્રબંધચિંતામણી પાઠ ૨૬૫

વસ્તુપાળ વિરચિત નરનારાયણાનન્દ મહાકાવ્ય.

૯૮

તેની કવિઓ તરફ દાન-વીરતા એટલી બધી પ્રખ્યાત હતી કવિઓના આશ્રય કે તેને લઘુલોજરાજ કહેવામાં આવતા. આ વિષે આપણને દાતા—વસ્તુપાલ. પરિશિષ્ટ ત્રીજામાં આપેલા પ્રબંધો તેની કવિઓ તરફની ઊદારતા સ્પષ્ટ કરી આપે છે. તે સોમેશ્વર, હરિહર, અરિ-સિંહનો આશ્રયદાતા હતો; અને દામોદર, નાનક, જયદેવ, મદન, વિકળ, કૃષ્ણસિંહ, શંકરસ્વામી, અને તે સિવાય ભાટ, ચારણો અને અન્ય કવિઓને તેણે ધનવાન બનાવ્યા હતા. સોમેશ્વરને શાસન કૃત્ત કવિતાઓ માટેજ મળતું એટલુંજ નહિ પણ વારંવાર અનેક પ્રસંગે મહોટાં પારિતોષિકો આપવામાં આવતાં અને તેના બદલામાં સોમેશ્વરે પોતાના આશ્રયદાતાની પ્રશંસાની ખાતર “કીર્તિકૌમુદી” નામનું કાવ્ય રચ્યું અને અન્ય અનેક લખાણોથી વસ્તુપાલનું નામ અમર કર્યું છે. કવિ હરિહરે કોઇપણ ગ્રંથ લખ્યો નથી એમ જણાય છે, પરંતુ કવિ અરિસિંહે પોતાના ધણીના સદ્કાર્યની પ્રશંસામાં “સુકૃત સંકીર્તન” નામનું કાવ્ય રચ્યું છે. આ સિવાય તેના પરાક્રમ માટે “હૃમ્નીર મદ મર્દન કાવ્ય” અને “ઉદયપ્રભ કૃત ધર્માભ્યુદય” કાવ્ય લખાયેલાં પ્રાપ્ત થાય છે. આ સિવાય અન્ય કવિઓએ શું લખ્યું તે કંઈ પણ હસ્તગોચર થયું નથી. ઉક્ત લખેલ બાબત—એ કાવ્યની પ્રસ્તાવનામાં લખેલ છે. પરંતુ કવિની કાવ્યચાતુરી કેટલી પ્રમાણમાં હતી, તેમ તેનો કાવ્ય ઉપર કેવો કાળુ હતો તે નીચેના શ્લોક ઉપરથી જણાશે.

પીયૂષાદપિ પેશલાઃ શશધર જ્યોત્સ્ના કલાપાદપિ,

સ્વચ્છા નૂતનચૂતમંજરિભરાદપ્યુલ્લસત્સૌરભાઃ ।

વાગ્દેવી મુખશામસૂક્ત વિશદોદ્ધારાદપિ પ્રાંજલાઃ

કેષાં ન પ્રથયાન્તિ ચેતસિ મુદં શ્રી વસ્તુપાલોત્તમઃ ॥

અર્થાત્ અમૃતથી પણ અધિક મીઠાશવાલી, ચંદ્રમાની કલાઓથી પણ અત્યુજ્જવલ, નૂતન આમ્ર મંજરીની સુગંધીથી પણ અધિક સુવાસિત અને સરસ્વતીના મુખથી સરતા સામ-ગાન અધિક મનોરમ વસ્તુપાળની ઉક્તિઓ કેના હૃદયને પ્રમોદથી મસ્ત ન કરી દે ?

એક અન્ય કવિકૃત ઉક્ત શ્લોક આ કાવ્ય સાથે કેટલો લાગુ પડે છે તે ઉક્ત કાવ્ય વાંચવાથીજ ખ્યાલમાં આવી શકે તેમ છે. આ કાવ્યમાં કિલ્લ અને આડંબરી શબ્દોનું ભંડોળ નહિ જેવુંજ ઉપલબ્ધ થાય છે. તેની કવિતામાં લાલિત્યપદે પદે દ્રષ્ટિગોચર થાય છે, તેમ તેની કવિતા શૃંગાર રસથી રચેલી હોવા છતાં વાચક સરળ રીતે આનંદ પ્રાપ્ત કરી શકે તેવી સરળ છે અને તેથી વાચક અખંડિત રસપ્રવાહમાં તણાતો કાવ્ય વાંચન સંપૂર્ણ કરે ત્યારેજ શાંતિ અનુભવે છે. ભલે

૧૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેના કાવ્યમાં વસ્તુ સંકલના અદ્ય હોવા છતાં, કુદરતી રચનાનું વર્ણન એટલું બધું અસરકારક રીતે ચિત્રેલું છે કે વાચક વિના પ્રયાસે વાંચન ચાલુ રાખે છે અને સાધારણ સંસ્કૃતજ્ઞાણનાર પણ અતુલાનંદ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. ચોથા સર્ગમાં રતુનું વર્ણન કરતાં પવનને ઉદ્દેશીને જણાવે છે કે,

મલયાનિલૈર્વિરહિણાં, ચ વધુ સહચારિણાં ચ પૃથગેવ દદે

ધ્રુવ મુષ્ણતા ચ હિમતાચ ફાણિશ્વસિતોદ્ભવા મલય જાલયજા ॥ ૧૦ ॥

આ પ્રમાણે સરલ, કર્ણપ્રિય, શબ્દલાલિત્ય, મનોરતા હૃદયપટને વિકસ્વર કરે તેવાં કાવ્યોશ્રી આ કાવ્ય પરિપૂર્ણ છે. આગળ ચાલતા સુભદ્રા દર્શન વર્ણન કર્યા પછી “દુતિકાદ્યોતન” સર્ગ વાંચતાં ગમે તેવો ધીર પુરૂષ પણ ગળગળો થઈ બાય છે, તેવું ઉત્કૃષ્ટપણે તેમાં કરણરસનું વર્ણન કરેલ છે. સુભદ્રા હરણ કર્યા પછી બળભદ્ર સાથે યુદ્ધારંભ સમયે કૃષ્ણ દ્વારા બળભદ્રને જે વાક્યોપદેશ કરાયો છે તે પણ વિચારણીય છે.

કોવા કોપોડ્જુને તસ્મિન્સા સ્વયં રાગિણી યયૌં

સ્વસુઃ કથાવ્યસૌ લજ્જાકૃતે કોપસ્ય કઃ ક્રમઃ ॥

આ પ્રમાણે પરસ્પર પ્રેમ સંબંધનું દ્વિગદર્શન કરાવ્યા પછી કહે છે કે—

કન્યા કસ્યાપિ દેયૈવ હીનઃ કેન ગુણેન સઃ

કુન્તીકુચિસરો હંસઃ કુરુવંશશિરોમણિઃ ॥ ૧ ॥

હરઃ પર ઇવૈશ્વર્ય શાસ્ત્રે ગુરુરિવાપરઃ

સ્મરોડન્ય ઇવ સૌન્દર્યે કિન્તુ સ એવ સઃ ॥ ૨ ॥

આ પ્રમાણે અર્જુન ઉત્કૃષ્ટ ગુણાલંકૃત અને કુરુવંશ શિરોમણી છે. એ સમન્તવી યુદ્ધ માંડી વાળવાને સમન્તવે છે અને સખાકૃત્ય સંપૂર્ણપણે બળવે છે. પરંતુ તેમ સમાધાન થતું નથી. ત્યારપછી યુદ્ધવર્ણન લિલ્લિલ્લ પ્રકારના શ્લોકો-શ્રી અત્યુત્કૃષ્ટપણે કરવામાં આવેલ છે. કાવ્યરસિકોને આ સર્ગ વાંચતાં અનેકશઃ આનંદપ્રદ નિવડે છે, ત્યારપછી વિવાહવર્ણન છે. ત્યારપછી અંતિમસર્ગ કવિએ પોતાના વંશની પ્રશસ્તિ આપી છે, જે વાંચકોને અર્થાત્ જ્ઞેન અને જ્ઞેનેતર કોઈ અજ્ઞાત નહિ હોવાથી અત્રે તેનું વિવેચન નહિ કરતાં વિરમું છું, પ્રાન્તે જણાવે છે કે—

ઉદ્ગા સ્વદ્વિશ્વવિદ્યાલય મય મનસઃ કો વિદેન્દ્રા વિતન્દ્રા

મંત્રી વદ્વાઙ્ગલિર્વો વિનયનતશિરાં યાચતે વસ્તુપાલઃ ।

અલ્પ પ્રજ્ઞાપ્રવોધાદપિ સપદિ મયા કલ્પિતેઽસ્મિન્પ્રવચ્ને

ભૂયો ભૂયોઽપિ યૂયં જનયત નયનચ્છેપતો દોષમોષમ્ ॥

આ પ્રમાણે વિદ્વાનોને જણાવે છે કે આ કાવ્યની રચના શીઘ્ર ગતિથી કરેલ છે, માટે સુધારી વાંચવા વિનંતિ અતિ નમ્રતાથી કરે છે. આ પ્રમાણે ટુંકામાં કાવ્યની સમાલોચના કરવામાં આવેલ છે, પરંતુ તેની ખરી રસિકતા તો વાચક સ્વયં વાંચવા પ્રયત્ન કરશે ત્યારેજ પ્રાપ્ત કરશે. આ સિવાય પરિશિષ્ટમાં તેની અમૂલ્ય સૂકિત સંગ્રહ કરવામાં આવેલ છે. તે વાંચકને અતિ આનંદપ્રદ નિવડે તેમ છે, વળી કવિ વિષે કોઈ અન્ય સમયે વિસ્તારે કહેવા આકાંક્ષા છે તો સમય મલે વાચકની સેવામાં હાજર થઈશ.

છોટાલાલ મગનલાલ.

(બુલાસણ)

રાષ્ટ્રીય શાળાના અભ્યાસક્રમની રૂપરેખા.

પ્રાથમિક શાળા માટે

(યોજક—મનસુખલાલ કિરત્ત્યંદ મેહતા—મોરબી.)

(૧)

હિંદની વર્તમાન કેળવણીનો અભ્યાસ ક્રમ બહુ લાંબો, ખરચાળ અને કેટલોક તદ્દન નિરૂપયોગી છે. એથી વિદ્યાર્થીઓનાં કેટલાંક અમૂલ્ય વરસો ખરબાદ જાય છે. અને ઉગતી વયમાંજ તન, મન, ધનનાં હીર છુટાઈ જાય છે; અને પરિણામે જીવનના સાર્થક્ય માટે ઉપયોગી જે વ્યવહારદક્ષતા અને ઉત્સાહ તેથી વિદ્યાર્થીઓ બહુ હીન થઈ જાય છે. સ્વઽન્યાયમૂર્તિ રાનાડે આદિનો લાંબા વખત થયાં આ પોકાર હતો; અને એ વિષયમાં રસ લેનારાઓનો હજી પણ એ પોકાર છે. આ સ્થિતિ સુધારવા કેળવણીનો સમગ્ર ક્રમ ઉલટાવી નાંખવાની અને નવો ક્રમ રચી ચાલુ અને નવી શાળામાં એ ઉપયોગમાં આણવાની જરૂર છે.

એ હેતુ સાધવા પ્રાથમિક શાળા માટે આવશ્યક અભ્યાસની રૂપરેખા યથામતિ નિચે દોરી છે. એમાં સુધારા-વધારાનો અવકાશ છે. પણ વ્યવહાર જીવન માટે ઉપયોગી અને પરમાર્થ જીવનનાં બીજભૂત તથા ઉચ્ચતર કેળવણી માટે યોગ્યતા આપનાર સમગ્ર વિષયો એમાં સમાઈ જાય છે.

આ ક્રમ આઠ વરસનો છે, એટલે કે સાતમા વરસની વયથી વિદ્યાર્થી શાળામાં દાખલ થાય અને ચૌદમા વરસ સુધી એટલે આઠ વરસ તેનો લાભ લે તો વ્યવહાર

૧૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીવનને ઉપયોગી આવશ્યક જ્ઞાન હાંસલ કરી તથા પરમાર્થબીજ હૃદયમાં રોપી શાળામાંથી સારી રીતે ઉત્તીર્ણ થાય. ઉચ્ચતર કેળવણી માટે અથવા ધંધાર્થ (આરોગ્ય, વૈદક, ઇજનેરી, શિલ્પ, કૃષિ, વાણિજ્ય, પદાર્થ વિજ્ઞાન, યાંત્રિક, વિજ્ઞાની, ન્યાય, તત્ત્વજ્ઞાન, સાહિત્ય આદિની) કેળવણી માટે પછી યથેચ્છ પ્રવેશ પામી શકે. એ બધી ઉચ્ચતર અને ધંધાર્થ કેળવણી માતૃભાષામાં અને ત્રણ વરસમાં પુરી કરી શકાય. એ ક્રમ બરોબર જળવાય તો હાલ ૨૪-૨૫ વરસની વયે બુદ્ધી બુદ્ધી લાઇનના ' ગ્રેજ્યુએટ ' થાય છે, તેના જેવો બલકે તેથી સારો ' ગ્રેજ્યુએટ ' આ ક્રમને અનુસરનાર વિદ્યાર્થી ૧૭ મા વર્સે થઇ શકે, અને ઘણાં અમૂલ્ય વરસો, જીંદગીનો અમૂલ્ય ભાગ, અને તન-મન-ધનનાં હીરની લુપ્ત બચે. આ કલ્પના નથી; Utopia નથી; વ્યવહારુ છે. અગ્રેસરોએ વિચારી હાથ ધરવું જોઇએ.

આ રૂપરેખા આ વિષયમાં રસ લેનારા સુજ્ઞનોની સંમતી પામે, તો પછી વર્ગ તથા વર્ષની ગણતરીએ તે બધો અભ્યાસ પૂર્ણ થઇ શકે એવો ક્રમ યોજી શકાશે. તે માટે ઉપયોગી પાઠ્ય પુસ્તકો સૂચવી શકાશે; તથા નવાં યોજી શકાશે. લક્ષમાં રાખવાનું છે, કે આવાં પાઠ્ય પુસ્તકાદિ કરતાં વિશેષ જરૂર સહૃદય, સમ્યચરિત્રવાન અધ્યાપકોની છે.

રૂપરેખા.

(ખાસ)

(૧) શ્રીમંત-નિર્ધનનો લેદ રાખ્યા વિના દરેક વિદ્યાર્થી અમુક નક્કી કરેલ સામાન્ય સ્થિતિનાને પરવડી શકે એવાં જરૂર પુરતાં ખાદીનાં એક સરખાં (Uniform dress) વસ્ત્રનું પરિધાન કરે.

(૨) દરેક વિદ્યાર્થી અમુક પ્રકારનાં નક્કી કરેલ ખંભે રાખી શકાય એવાં પટાવાળું ખાદીનું મજબુત દફતર, તેમાં જરૂર પુરતાં શિખવાનાં સાધનો, બેસવા માટે આશન અને જમીન સાફ કરવા પુંજણી રાખે.

(૩) શાળા હમેશા શરૂ થાય તે પહેલાં અરધા કલાકમાં નિયેનાં કામો વિદ્યાર્થીઓમાંથી વારાફરતી શ્રીમંત-નિર્ધનનો લેદ રાખ્યા વિના નક્કી કરેલી ટુકડીએ નિયમિત કરવાં.

શાળા ઉઘાડવી; તેને બાળવી-ઝાડવી, પાણી લાવવું-ગળવું, ઝાડ હોય તો તેને પાણી સિંચવું, તથા શાળાને જરૂરનું હમેશનું બીજું કામ કરવું.

વળી બધે માસે શાળા લીંપવી, છ છ માસે ધોળવી, તથા રંગારી જરૂર પુરતું સુથારી લુહારી કામ પણ ઉપર મુજબ વારાફરતી વિદ્યાર્થીઓએ કરવું.

(૪) ગામનું સાર્વજનિક પુસ્તકાલય શાળાના ઉપયોગ માટે મળી શકે એવી ગોડવાણ કરવી.

રાષ્ટ્રીયશાળાના અભ્યાસક્રમની રૂપરેખા.

૧૦૩

(૫) શાળામાં ફરજિયાત 'પ્રી' (વેતન) કંઈ નહીં; પણ કોઈ કંઈ આપે તો તે શાળાના વ્યવસ્થાપકોએ પહોંચ આપી સ્વીકારવું. ગમે તો દાખલ પ્રી રૂ. ૧) એક રાખવી. પહોંચી શકાય એટલા વિદ્યાર્થીઓને કાળક્રમમાં દાખલ કરવા. અનિયમિતને રજા આપવી.

(૬) શાળાનાં ખાસ મકાનની જરૂર નથી. હોય તો ઠીક છે. નહીં તો કોઈ સાર્વજનિક ચોરો, ઉપાશ્રય, ધર્મશાળા, વાહી કે એવાં હુવા-અજવાળાંવાળાં સ્થાન મેળવવા ગોઠવણ કરવી. તેના માલિકો કે રક્ષકોને સમજાવવા.

(૭) નિવૃત્ત થયેલ યોગ્ય સન્નજન, સત્તારી શાળાને શિક્ષણ આદિમાં સહાયરૂપ થાય એવી પેરવી કરવી.

ઇત્યાદિ

(આંતર)

અભ્યાસ સૂચી.

ભાષાજ્ઞાન:—(૧) ફરજિયાત, માતૃભાષા અને હિંદી (૨) મરજિયાત, સંસ્કૃત અને જરૂર પુરતું ઇંગ્રેજી.

ગણિત:—(માતૃભાષામાં) સંપૂર્ણ આંક, પલાખાં, મોઢાનાં લેખાં, સાદા અને આણપાણના સરવાળા, બાદબાકી, ગુણાકાર, ભાગાકાર, ભાંજણી, દઢભાજક, લઘુતમ, અપૂર્ણાંક, દશાંશ, રાશિ, વ્યાજ, ભાગીદારી, તોલ, માપ, ભરત, ચલણ, વખત, મુદત આદિના હિસાબ, નામું, રોજમેળ, રોકકમેળ, જમે-ઉધાર આવશે, ખાતાવહી, સરવૈયું, વ્યાજવહી, હુંડી, ચીટ્ટી ઇત્યાદિ.

ઇતિહાસ:—(માતૃભાષામાં) પ્રાચીન ભરતવર્ષનો ઇતિહાસ, ભારત વર્ષના પ્રાચીન તથા અર્વાચીન મહાન પુરૂષો તથા સ્ત્રીઓનાં ચરિત્રો.

ભૂગોળ:—પોતાનું ઘર, કુળી, પાડોશ, ગલી, ગામ, જિલ્લો, ઇલાકો ઇત્યાદિથી માંડી આખી દુનીઆની ભૂગોળનું જ્ઞાન, દિશા, ભુસ્તર, ખગોળ, વાયુચક્ર, ગ્રહરાશિ ઇત્યાદિ.

વ્યાપારી ભૂગોળ, દેશ પરદેશની નિપજ, આયાત, નિકાસ, જકાતનીતિ, ચલણ-નાણું, વ્યાપારી આદિ રીત-રિવાજ, છેટાપણું, અવરજવરનાં સાધન, જાણવા યોગ્ય સ્થળો, ધર્મપંથ, ટપાલ, રેલ, તાર, આગબોટ, અગત્યનાં સ્ટેશન, બંદર, ભાડું, પ્રાચીન તીર્થ આદિનું માતૃભાષામાં નકશા સાથે શિક્ષણ. ઉપરાંત જરૂર પુરતું રાજ્યવ્યવસ્થાનું જ્ઞાન.

અર્થ શાસ્ત્ર:—હિંદુનું પ્રાચીન તથા અર્વાચીન વાણિજ્ય; પ્રાચીન તથા અર્વાચીન આર્થિક સ્થિતિ, વ્યાપાર, હુન્નર, કળા, ઉદ્યોગ, દેશોદય. બીજા દેશો સાથે

૧૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વ્યાપાર સંબંધ; પ્રાચીન તથા અર્વાચીન ઉન્નતિ-અવનતિનાં કારણો ઇત્યાદિ માતૃભાષામાં શિખવવાં.

ધર્મ:—આત્મશ્રદ્ધા, ધૈર્ય, વિવેક, સહનશીલતા, પરમતસહિષ્ણુતા, આનંદ, સંતોષ, સંપ, સહાનુભૂતિ, વિનય, પરગજુપણું, ઓદાર્ય, દાન, શિલ, તપ, ભાવ, સત્ય, પ્રમાણિકપણું, મીતાહાર, મીતવિહાર, હિમ્મત, દયા, પ્રાણીરક્ષા, સ્વદેશભિમાન, સમયસૂચકતા, કર્તવ્ય બુદ્ધિ ઇત્યાદિ હું કોણ છું ? તું તને ઓળખ. તું અનંત શક્તિનો ધણી એવો શુદ્ધ સચ્ચિદાનંદ રૂપ આત્મા છું.—એ બોધ હમેશ પ્રભુ પ્રાર્થના, સ્તવન-કીર્તન, સ્વદોષ નિંદા, સમાચારના, દોષ ન થવા પ્રાર્થના, સ્વાધ્યાય, આત્મનિરીક્ષણ, પરજુણપ્રશંસા, ઔર્ય, પ્રેમ, ભક્તિ, શ્રદ્ધા, સત્ય, વિવેક, સુનીતિ જગાડે, ઉગાડે એવાં કાવ્ય, પદ, કીર્તનો સ્તવનો કંઠાએ.

પ્રકીર્ણ:—(૧) આરોગ્ય શાસ્ત્ર, કુદરતી ક્રમ, નિદાન, ચિકિત્સા, ચોકખાઈ, યોગ્ય ખાન-પાન, સાદાઈ, અકસ્માત વખતે તાત્કાલિક ઉપાય, ઘરગથુ ઉપચાર ઇત્યાદિ.

(૨) કાંતવું-વણવું.

(૩) શિવવું, વેતરવું, સાંધવું. જરૂર પડતું સુથારી, લુહારી, કડીઆ કામ, કપડાં ધોવાં-રંગવા ઇં.

કસરત:—(૧) વાજિંત્ર સાથે સંગીત,

(૨) દોડવું, તરવું, કુસ્તી ઇં.

વર્તમાન પત્રો:—દેશ પરદેશના તાજ સમાચાર તથા ચાલુ ચર્ચા બાબત. અગ્યા-રમા વરસથી વર્તમાન પત્ર સાથે સંબંધ.

આમ આ આઠ વરસના અભ્યાસનો સમૂહવર્ગ, સમુચ્ચય સાર છે. ચૌદ વરસ પુરાં થતાં વિદ્યાર્થી વ્યવહારજીવન માટે સારી રીતે તૈયાર થઈ શકે, અને ઇચ્છિત વ્યવસાય આરંભી શકે.

પ્રથમ છ વરસ સુધીમાં એટલે શાળામાં પ્રવેશ્યા પહેલાં અને પછી પણ મા બાપોએ તો ચહેકેળવણીનું લક્ષ આપવાનું જ છે.

વર્ષ તથા વર્ગવાર ક્રમ તથા ઉચ્ચતર કેળવણીની યોજના હવે પછી.

ઉપરોક્ત ક્રમ શહેર તેમજ ગાંમડાની પ્રાથમિક શાળાઓને ઉપયોગી થશે; તેમાં પણ ગ્રામ્ય શાળાઓને તો બધી રીતે ખાસ ઉપયોગી થશે. જેમ અને તેમ ઓછા અર્થનો અને આપબળ ઉપર, પોતાના પગ ઉપર ઉભવાનો એમાં ઉદ્દેશ રાખ્યો છે. ઐ શમમ.

શ્રાવકોની પ્રાચીન ઉત્પત્તિ અને આધુનિક-અવનતિ.

૧૦૫

શ્રાવકોની પ્રાચીન ઉત્પત્તિ

અને

આધુનિક-અવનતિ.

પ્રાચીન જૈન ઇતિહાસ તરફ જ્યારે દષ્ટિ ફેરવવામાં આવે છે, ત્યારે સર્વ પ્રકારે સિદ્ધ થાય છે કે, પ્રાચીન ગૃહસ્થ શ્રાવકોનું પ્રયત્ન કરવાનું અગાધ સામર્થ્ય અને તે સામર્થ્યનો ક્રિયાવદે ઉપયોગ-આ બે અગત્યની વસ્તુઓનો તેઓમાં પૂર્ણ વિકાશ જોવામાં આવતો હતો. તે અગાધ સામર્થ્ય પોતાના ધર્મગ્રંથોમાં અભેદ ભાવનું ભાન કરવાથી આવે છે અને તે પ્રમાણે વર્તન કરવા માંડવાથી તે સામર્થ્યનો ઉપયોગ થતો અનુભવમાં આવે છે. પૂર્વજ શ્રાવકોએ ઉભય તત્વનું સ્વરૂપ સારીરીતે સમજતા હતા, તેથી તેમનું સામર્થ્ય અનેક રીતે ઉપકારક થતું હતું. તેમજ એ સામર્થ્યને લઈને તેમનું શ્રાવકત્વ સંપૂર્ણ લક્ષણવાળું ગણાતું હતું.

સાંપ્રતકાલે શ્રાવકોમાંથી એવું શ્રાવકત્વ થોડે ઘણું અંશે પણ દેખાતું નથી. સર્વત્ર ભેદભાવનું સામ્રાજ્ય પ્રવર્તે છે. ‘હું’ તે ‘હું’ અને ‘બીજા’ તે ‘બીજા,’ એવી ભેદબુદ્ધિ સર્વત્ર પ્રસરી રહી છે. અહંતા અને મમતાના મંત્રોનો બાપ પ્રત્યેક શ્રાવકના હૃદયમાં નિરંતર થયા કરે છે. તેમના સર્વ વ્યવહારોની પ્રણાલિકા અહં-ભાવને મુખ્ય રાખીને વધ્યા કરે છે. એવું વર્તન તે જન આગમથી તદ્દન વિરુદ્ધ વર્તન છે. જૈન વિદ્વાનોએ સિદ્ધાંત રૂપે પ્રરૂપ્યું છે, કે “જ્યાં અહંભાવની પ્રધાનતા છે, ત્યાં સમકિત રત્નનું એક પણ કિરણ પડતું નથી. તેનાથી શ્રાવકત્વ રૂપી સુધા ઉપર મધીનો કુચડો લાગે છે અને છેવટે તેમાંથી નિરતેજ, નિર્માત્ર્ય, બુદ્ધિવિહીન, હાસત્વ પ્રગટી આવે છે. શ્રાવકપણાના જાજ્વલ્યમાન તેજનો પ્રકાશ કેવો હતો, તેનો દાખલો વિક્રમની ચૌદમી શતાબ્દીમાં બન્યો છે. કલિકાળસર્વજ્ઞના મહાન પ્રિરૂદ્ધને ધારણ કરનારા જૈન ધર્મ રૂપી ગગનમાં સૂર્ય જેવા મહાત્મા જિનચંદ્રસૂરિનો સમય આ ભારતવર્ષ ઉપર અદ્વિતીય ગણાતો હતો. તેમના ગુરૂ જિનપ્રબોધસૂરિએ શ્રાવક-તત્વની એવી પ્રરૂપણા કરી હતી કે, તેનાથી ભારતમાં અનેક શ્રાવકરત્નો પ્રકાશમાન થયા હતા. અને તેમના તરફથી અસાધારણ સંઘપૂજા થઈ હતી. તે સમયના દાનેશ્વરી શ્રાવકોએ ઉચ્ચકોટીના દાનો આપી જૈન પ્રજાને તારી દીધી હતી. કેવળ દ્રવ્યવાન નહીં પણ તે સમયે જ્ઞાન દાનની પણ ભારે ગર્જના થઈ હતી. તેથી તે સમયે દીનતા, દરિદ્રતા અને અનાથતા તો તદ્દન નષ્ટપ્રાય થઈ ગઈ હતી. આધુનિક સમયમાં ભારત-વર્ષને એવા જૈન દાનેશ્વરીઓની બહુ જરૂર છે; પણ તે દેશકાલાનુસાર આવશ્યકતા સમજી વર્તનારાઓનીજ; નહિં કે માત્ર એકલા સ્વામિવાત્સલ્યના ભોજન, અને

૧૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આડંબરી ઉત્સવોમાં તથા ભર્યામાં ભરનારા લાભાલાભની તુલના કરવાને દીર્ઘ વીચાર કરનાર નહીં તેવાની.

જેમણે ભારતવર્ષનો પ્રાચીન જૈન ઇતિહાસ વાંચ્યો છે અને જેમણે ભારતના પ્રાચીન જૈન ચરિત્રોનું નિદિધ્યાસન કર્યું છે, તેઓ પ્રાચીન સમયના દાનવીર શ્રાવક વીરોની કીર્તિ સારી પેઠે જાણે છે અને તેથી તેઓ પોતાના તે પ્રતાપશાલી પૂર્વજોને પ્રીતિથી પુષ્પાંજલી અર્પણ કરવા આગળ વધશે. પ્રાચીન પ્રભાવિક જૈન ધર્મવીરોની કીર્તિ કેવળ નવીન ચૈત્યરચના અને ખારવત લેવામાંજ માત્ર સમાપ્ત થતી નથી. શુદ્ધ દેવ, ધર્મ અને શુરની ઉપાસના કરી સાત ક્ષેત્રોમાં મહાન દાનેશ્વરી થઈ તેમની ધર્મ વીરતાનો અંત આવી રહ્યો નથી; પરંતુ તે ઉપરાંત ઉચ્ચ જ્ઞાન, સત્યવર્તન, અને ઉપકારશીલતા, દયાળુતા આદિ ગુણોને માટે પણ તેઓ આજ સુધી સકળ ભૂમંડલમાં પ્રતિષ્ઠા પામ્યાં છે તેથી તેમના ઉજવણ ચરિત્રો અદ્યપિ ભારતવર્ષમાં ગવાય છે.

પૂર્વ કાલે જૈન ગૃહસ્થવીરો શ્રીવીર ધર્મની વિજય પતાકા ફરકાવી રહ્યા હતા જે વખતે ચીન દેશનો પ્રસિદ્ધ પરિવ્રાજક હ્યુએનસંગ ભારતવર્ષની સુસાક્રરી કરવા નીકળેલો ત્યારે તેણે કેટલાએક બૌદ્ધ શુરઓની સાથે જૈનશુરઓની પણ સુલાકાત લીધી હતી. તે મહાન જૈનશુરઓના ઉપદેશથી કેટલાએક જૈનદાનવીર ગૃહસ્થોના પ્રસંગમાં પણ ભેગાં થયા હતા. ઇતિહાસ લખે છે કે, જૈન દાનવીરોના પરોપકારી ધર્મકાર્યો જોઈ તે ચીનનો પરિવ્રાજક હ્યુએનસંગ ચકિત થઈ ગયો હતો. અને બૌદ્ધ અને જૈન મહાત્માઓની ચરણ છાયામાં બેસી ભારતવાસીઓની અપૂર્વ વિદ્યાનું શિક્ષણ લેવાની તેની ઇચ્છા થઈ આવી હતી. એક સ્થળે તે મહાપુરુષ જૈનદાનવીરોની મહાન દાનશાળા અવલોકી હતી. કે જે શાલામાં આશ્રયહીન, દુઃખી, અપંગ, પિતૃહીન, માતૃહીન તથા નીર્ધન માણસોને ખોલાવવામાં આવતા હતા.

સાંપ્રતકાળે આ દાનધર્મનું સ્વરૂપ કયાંઈ પણ જોવામાં આવતું નથી. અનેક દુઃખી, નિરાશ્રીત, સાધન વગરના જૈનો રખડે છે, રીબાય છે, અને અનેક જાતના કષ્ટો ભોગવે છે. શિક્ષણ વગર અજ્ઞાની રહી જાય છે, છતાં પણ કોઈ શ્રીમાન્ તેમની સામે ઉત્સાહથી અવલોકતો નથી. એક તરફ હજારોના કીર્તિદાન કરવામાં આવે છે. મોટા આડંબરવાલા પ્રસંગો ઉજવવામાં આવે છે અને સામ્રાજ્યની સેવામાં આગળ પડતો ભાગ લેવા આતુર રહે છે (લાંબો અર્પો દેવામાં આવે છે.) ત્યારે બીજી તરફ ઉચ્ચ કેળવણી, કલા કૌશલ્ય અને ઉદ્યોગના સાધનો પ્રવર્તનને મેલવી આપવામાં ઉપેક્ષા બેદરકારી રાખવામાં આવે છે. એજ આ પાંચમા આરાતું સ્વરૂપ બલકે છે.

પ્રાચીન શ્રાવકોના વર્તન તરફ જ્યારે અવલોકન કરીએ છીએ ત્યારે સાંપ્રતકાળની સ્થિતિ ઉપર ભારે ખેદ થવા વગર રહેતો નથી. તે પ્રાચીન મહાશયો

શ્રાવકોની પ્રાચીન ઉન્નતિ અને આધુનિક-અવનતિ.

૧૦૭

પોતાના જીવનના સર્વ પ્રકારોનું ચૈતન્ય ધર્મનેજ માનતા હતા અને સંઘસેવા કે સમાજસેવા એ ધર્મનું કેન્દ્રસ્થાન છે, એમ તેઓ સમજતા હતા. તેઓ ધર્મનું યથાર્થ શ્રવણ, મનન કે નિદિધ્યાસન એટલે સુધી કરતાં કે જેથી આચાર વિચારની પદ્ધતિનું સૂક્ષ્મ રહસ્ય તેમના સમજવામાં સારી રીતે આવી શકતું હતું, તેથી તે સમયે ધર્મને નામે અયોગ્ય પ્રવૃત્તિ ગ્રાહી શકતી ન હતી તેમજ તે અયોગ્ય પ્રવૃત્તિને લક્ષને દંભ-માયા-છળ-મિથ્યા બહેમ, સ્વાર્થ ઢોંગના અંશો જરા પણ પ્રગટ થતા ન હતા. સાંપ્રતકાળે એ ઉચ્ચ ભાવનાની પૂરેપૂરી મંદતા થઈ ગઈ છે. વર્તમાન કાલના ગૃહસ્થ જૈનોના હૃદયમાં ધર્મનું યથાર્થ શ્રવણ, મનન કે નિદિધ્યાસન જોઈએ તેવું થતું નથી, તેથી પ્રજામાં ચાલતી આચારવિચારની પદ્ધતિનું મલિન સ્વરૂપ તેમના સમજવામાં આવતું નથી. એટલે પ્રજાની ધાર્મિક અને વ્યવહારિક પ્રવૃત્તિનું અધઃપતન થતું જાય છે. તેથી કરીને તીર્થરૂપ ગણાતા સંઘ રૂપી એક મહાન મેહોલના પાયા નબળા પડી ગયા છે, મિથ્યાત્વ રૂપી ઉધાઈ તેને લાગેડી છે. બહેમના બલાઓ તેના સર્વ પ્રદેશમાં ખાજી ગયા છે. તેની દીવાલો ઉપર સ્વાર્થની ફાટો પડી ગઈ છે અને તેની સુંદર રચના ઉપર ઢોંગની મસના કાલા ડાઘા લાગી ગયા છે તે ખાખત વીચારમાં લેતા પણ નથી.

પૂર્વના શ્રાવકો ચતુર્વિધ સંઘની શૃંગળાને અવિચ્છિન્ન અને સુદૃઢ રાખવાને માટે એકતાની ગુથણી એવી તો મજબૂત રાખતા કે, કોઈ કાલે પણ એ શૃંગળાને શિથિલ થવાનો પ્રસંગ આવતોજ નહીં. તેમની ભાવનામાં સર્વ સમાજના સુખની સામગ્રી ઉદ્ભવતી હતી, તેમની વાણીનો વિલાસ વંચકતાથી તદ્દન દૂર હતો. સ્વાર્થ-પરાયણતા અને કીર્તિ લોભ બીલકુલ નહોતો, પરંતુ પરસ્પર ઐક્ય, સ્નેહ, મમતા વધવાને માટેજ પ્રવૃત્તિ કરવાનો તેમનો સિદ્ધાંત હતો. સત્ય વાત ગ્રહણ કરવી એજ નિયમ અને જે રીતે એ સત્ય વાત સમજાય તેવોજ ઉપદેશ તથા જેવો ઉપદેશ તેવો આચાર એ સત્પુરુષોનો મન, કર્મ, વાણી એક રાખવાનો સનાતન નિયમ તે ધર્મ વીરો સારી રીતે સાચવતા હતા. જે બુદ્ધિહીન કે કેવળ સ્વાર્થ પરાયણ લોક છે, તેના લક્ષમાં આ નિયમ કદાપિ આવતો નથી. સાંપ્રતકાલે જૈન ગૃહસ્થોમાં તેવી ઉચ્ચ કોટીવાલા ગૃહસ્થો ભાગ્યેજ જોવામાં આવે છે. હાલમાં ઘણાંઓના મન, કર્મ અને વાણીના રંગ વિવિધ બાતના દેખાય છે. કેટલાએકની દૃષ્ટિમાં સ્વાર્થનું અંધ-એટલું બધું પ્રસરેલું હોય છે, કે, જેથી તેઓ સત્યનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જોઈ શકતા નથી. સત્યને વળગી રહેવામાં તેઓ મોટાઈ માનતા નથી પણ પોતે ગમે તેવા પ્રસંગમાં કહી દીધેલા વાક્યને વગર વિચારે વળગી રહેવામાં કે કદાચહ કરવામાંજ અને પોતાનું ધાર્યું કરવામાં મોટાઈ સમજે છે. સાહસિક વૃત્તિ અને માનસિક બળ

૧૦૮

શ્રી આત્માનંદપ્રકાશ.

ધરાવનારાની તો હાલ પૂરેપૂરી ખોટ આવી પડી છે. આથી સાંપ્રતકાલે શ્રાવકપણાનું શૌર્ય ખતાવી શ્રી વીરધર્મના ગૌરવ સૂર્યને અધિક તેજસ્વી બનાવનારા તે પૂર્વજેનું અદ્વયશ્ચે પણ અનુકરણ કરવાની પૂરેપૂરી આવશ્યકતા છે. આધુનિક શ્રાવકોની પ્રવૃત્તિ જોવાથી દરેકને કહેવું પડશે કે, ચાલતી વિક્રમની શતાબ્દિમાં ખરા દાનેશ્વરી શ્રાવક વીરો અનેક થતાજ નથી. શ્રી વીર પ્રભુની વીરલીલાની જન્મભૂમિ ભારત વર્ષમાં કોઈ પણ સાચો શ્રાવક વીર કે જે સંઘ સેવાના મહાવ્રતથી આશ્રિયમાં ગરકાવ કરી નાંખે તેવી પ્રવૃત્તિ કરનારો જૈન પુરૂષ પાકતો નથી. સંઘ સેવામાંજ જીવન અર્પનારૂં, જૈન સમાજમાં જીવન શક્તિ અને તેજસ્વિતાને ભરી દેનારૂં, અસાધારણ કાર્ય શક્તિનો પરિચય કરાવનારૂં અને સાધર્મીઓના દારિદ્ર્યનો ઉચ્છેદ કરવા પુનઃ પુનઃ પ્રયત્ન કરનારૂં તે ખરૂં શ્રાવકત્વ હાલ ક્યાં છે? તે તો ઘોર અંધકારમાં ડુબી ગયું છે.

પ્રાચીન ગૃહસ્થ ધર્મચીરોના હૃદયમાં કોઈ શુદ્ધ શ્રદ્ધાની શીતળ છાયા પડતી હતી; તથાપિ તેમની શ્રદ્ધા અંધ શ્રદ્ધા ન હતી. જે કે ગુરૂના વચનો ઉપર સત્ય બુદ્ધિ રાખી તેમનું અવધારણ કરવું, તે શ્રદ્ધાનું લક્ષણ તેમને માન્ય હતું અને તેવી શ્રદ્ધાથી સત્ય વસ્તુની ઉપલબ્ધિ થાય છે, એમ તેઓ હૃદયથી માનતા હતા, તથાપિ સત્યાસત્યનો નિર્ણય કરવામાં તેઓ સર્વદા તત્પર રહેતા હતા. ઉપદેશનું જે વાક્ય શ્રવણ માર્ગે આવે પણ તેને હૃદયના ઉંડા પ્રદેશમાં પોહોચાડી સ્થાન આપતાં તેઓ દીર્ઘ વિચાર કરતા હતા. તેથી કરીને કેટલીવાર ગુરૂઓના વ્યાખ્યાનોમાં ઉહાપોહ થવાના અનેક પ્રસંગો પ્રાચીન ચરિત્રોમાં જોવામાં આવે છે.

સાંપ્રતકાળે એ પૂર્વ શ્રદ્ધાનું સ્વરૂપ બદલાઈ ગયું છે. કોઈનામાં શ્રદ્ધાનો તદ્દન અભાવ જોવામાં આવે છે તો કોઈનામાં અંધ શ્રદ્ધા દેખાય છે. વળી કોઈ કોઈ વ્યક્તિમાં તો કર્ત્રિમ શ્રદ્ધાનો આભાસ પણ વિલોકાય છે. તે સર્વમાં અંધ શ્રદ્ધા વધારે હાનિ કરે છે. આંખો મીચીને, બુદ્ધિને શૂન્ય કરી નાંખીને, કાંઈ પણ જોયા કે વિચાર્યા વિના જે એકજ વાત પકડાઈ તેને વળગી રહેવું, એ અંધ શ્રદ્ધા કહેવાય છે, એ શ્રદ્ધાથી સત્ય વસ્તુની ઉપલબ્ધિ થતી નથી. એવી શ્રદ્ધાથી તો દુરાચર, હઠ, અને નકારી નકારી વહેમની કુટેવોનીજ વૃદ્ધિ થાય છે, એવી કુટેવોનું ખીજ હૃદયનો સંકોચ અને મનનું સાંકડાપણું એ છે. જે વર્તમાન કાલે જૈન પ્રજામાં ઘણું સ્થાને જોવામાં આવે છે. આ અંધ શ્રદ્ધાને લઇને જૈન પ્રજા હાલ અનેક કડવા અનુભવ કરે છે. કર્ત્તવ્યના ખરા માર્ગને છોડી ઝેનમાર્ગે ચાલે છે; તેથી તેમનામાં અધમતાને અર્પનારા રીવાજોએ મોટો પગ પેસારો કર્યો છે અને સર્વત્ર અનુચિત પ્રવૃત્તિનો પવન ફુંકાવા લાગ્યો છે. જે આ પ્રમાણે અંધ શ્રદ્ધાનો પ્રવાહ અવિચ્છિન્ન

શ્રાવકોની પ્રાચીન ઉત્પત્તિ અને આધુનિક-અવનતિ.

૧૦૯

ચાલ્યા શકશે તો શ્રાવક પ્રજાની ઉત્પત્તિનું શિખર જે કાંઈ પણ લવિષ્યની આશા ઉપર ટકી રહ્યું છે, તેનો વિનાશ થવા વખત આવે એટલુંજ નહીં પણ જેઓએ બુદ્ધિના ચમત્કારી પ્રભાવથી આ ભારતના વિશાળ પ્રદેશમાં જૈન મતની મહાન પ્રતિષ્ઠા પાડી છે અને જેઓએદયા ધર્મની પ્રરૂપણા કરી સર્વ સમાજને એક સ્થાનમાં ઉભા રાખી બ્રાતૃભાવથી આલિંગન કરાવવાનો મહાન ઉપદેશ આપેલો છે, તેવા પ્રાચીન જૈન મહાત્માઓની ઉજ્જવલ કીર્તિને કલંક લાગ્ય વગર રહેશે નહીં માટે તેવી અંધ શ્રદ્ધાથી મુક્ત થવાથીજ આપણી ગૌરવતા વધતી જશે.

પૂર્વકાલે ગૃહવાસની શીતળ છાયામાં રહી ગૃહસ્થ ધર્મના પૂર્ણ અધિકારી બનવા માટે નીતિમય ચારિત્રનું સંપૂર્ણ શિક્ષણ લેવામાં આવતું હતું. નીતિમય ચારિત્ર કીયું, નીતિમય ચારિત્રનાં શાં લક્ષ્ય, અને નીતિમય ચારિત્રની રક્ષા શાથી, એ ઇત્યાદિ પ્રશ્નો ગૃહસ્થ વર્ગમાં વારંવાર ચર્ચાતા હતા. માણસના નીતિમય ચારિત્ર ઉપર સહવાસ અને સંસર્ગની ઘણી અસર થાય છે એ વાતને તેઓ સંપૂર્ણ રીતે સત્ય માનતા હતા. અને નીતિ એ મનુષ્યના વ્યવહાર નાવને દોરનાર ધ્રુવ છે, એમ તેઓ નિશ્ચયથી સમજતા હતા. આથી તેમના વ્યવહારની શુદ્ધિ ભારત વર્ષમાં સર્વોત્કૃષ્ઠ ગણાતી હતી અને તે બાળને તેઓ સમગ્ર વિશ્વજનના પુર્ણ વિશ્વાસપાત્ર બનતા હતા. વર્તમાન કાલે એ નીતિમય ચારિત્રનો પ્રકાશ તદન ઝાંખો થતો જાય છે. ઉત્તમ પ્રકારની શ્રીમંતાઈ પ્રાપ્ત થતા છતાં અને ઉપકાર કરવાના સર્વ સાધનો ઉપસ્થિત થયાં છતાં તેવા પ્રસંગોમાં અનેક જાતની વિચિત્રતા કરવામાં આવે છે. કર્ત્રિમ ભાવ, આડંબર, કપટ ભરેલો વિવેક, મીઠાશ અને શુષ્ક વાણી વિલાસના મલિન જલમાં આધુનિક ગૃહસ્થો પોતાના નીતિમય ચારિત્રને ઝળેાળી દે છે. પરંતુ છેવટ કર્ત્રિમ ભાવનાનું સ્વરૂપ ઉઘાડ્યું પડ્યાવગર રહેતું નથી. પુર્વના નીતિમય ચારિત્રવાલા શ્રાવકો જેઓએ સ્વતંત્ર, સ્વપ્રમાણ, દીર્ઘદર્શી, સર્વપ્રેમી, એકમાર્ગી આનંદ અને પ્રમાણિક કર્ત્ત્વ અને માર્ગે ચાલી સમાજની મર્યાદા બાંધી છે, તેમના શ્રાવકાણુને માટે ભારત વર્ષની સર્વ આર્થપ્રજ્ઞ અદ્યાપિ મગરૂરી ધરાવે છે અને આર્હત ધર્મના ગૃહસ્થાવાસને સંપૂર્ણ ધન્યવાદ આપે છે. તેમનો એ ગૃહાવાસ સ્વર્ગીય સુખનું સ્થાન હોય; તેમના ગૃહાંગણમાં નીતિની કદપલતા પલ્લવિત થઈને રહેતી હતી કે જે કદપલતા ને હમેશાં પ્રમાણિકતા રૂપી જલધારાનું સિંચન કરવામાં આવતું હતું. જેના મધુર ફલનો સ્વાદ તે ધર્મવીરો આનંદ પૂર્વક અનુભવતા હતા.

સાંપ્રતકાલે એ ગૃહાવાસની સ્થિતિ બદલાઈ ગઈ છે. જે ગૃહાવાસ સ્વર્ગીય શોભાનો અધિકારી છે, તે ગૃહાવાસ ઉપર આજે નારકી ભૂમિની મલિન છાયા

૧૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પડવા લાગી છે. જેનું આંગણું નીતિની કલ્પલતાનું અધિકારી છે તેમાં આજે અનીતિ, અપ્રમાણિકતા, છળ, કપટ, અનાચાર, ઘૃત્તા, આડંબર અને કૃત્રિમ ભાવદ્વીપી ઝાંખરાઓ ભગીનીકળ્યા છે, તેની આસપાસ સ્વાર્થ, દ્રેષ અને કુસંપના કાંટાળા થોર ભગ્યા છે અને તેની કટુવાસની હવા તે ગૃહવાસની ભૂમિની ચારે તરફ પ્રસરી રહી છે. આ ઉપરથી અમારું એમ કહેવું નથી કે અત્યારથી તમામ ખરાબજ છે, પરંતુ અવનતિ થતી જતી સ્થિતિને ઉન્નતિ કરવા માટે વર્તમાન સમયનું માત્ર દિગ્દર્શન છે તેમાંથી જેટલું અયોગ્ય હોય તેને દૂર કરવાનું છે.

આ પ્રમાણે પ્રાચિન અને આધુનિક શ્રાવકોની સ્થિતિનો વિચાર કરવાથી સર્વ કોઈ પણ સાહુદય અને સુવિચારક જૈનને લાગી આવશે કે, આધુનિક જૈન સમાજની અંદર ઘણી સુધારણા કરવાની જરૂર છે. સાંપ્રતકાલના જૈન સમાજે પોતાની પુર્વ સ્થિતિનો વિચાર કરવો જોઈએ. પોતે તેજ પુર્વજોના સંતાનો છે એ વાત ભુલી જવી ન જોઈએ. જે પુર્વ પુરૂષો અપુર્વ ધર્મખળ, અનુપમ સાહસ, અલૌકિક શક્તિ અને અટલ ઔદાર્ય તથા તેજસ્વીતા બતાવી આ ભારત મંડળ ઉપર પ્રકાશિત થઈ જીવનની અંત્યદશામાં દેવભુમિના સેવક બન્યા છે. જેઓના ઉપકારી કામો અલૌકિક ભાવથી ભરેલા હતા, જેઓની શક્તિઓ અને ગતિને રોકવાને અન્ય આર્યવ્રજ સમર્થ થઈ નથી, જેઓ અપુર્વ સામર્થ્ય અને દૃઢ નિશ્ચયના બળથી પોતાની મહાન સાધનાની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી શક્યા છે, જેઓ અનેક વિદ્ધો અને અનેક વિપત્તિઓ આવી પડ્યા છતાં પોતાનો ધર્મ વાલી શક્યા છે અને સમસ્ત ભારતમાં જેમની મહાશક્તિની હાક વાગી રહી છે, તેવા પુર્વ શ્રાવકવીરોના સંતાનો એ હવે વિચારવું જોઈએ કે, સાંપ્રતકાલે આપણે કેવી દશામાં આવતા જઈએ છીએ. આપણાં પુર્વજોની અને આપણી સ્થિતિ વચ્ચે હાલ કેટલું બધું અંતર છે ? દિવ્ય કલ્પવૃક્ષનો શાખાઓ ઉપર કટુફલના લુપ્તખાઓ થાય, એ કેટલું બધું હાસ્યાસ્પદ અને લજ્જાસ્પદ કહેવાય ? તેનો વિચાર કરી આધુનિક અવનતિ વધારે થતી અટકાવવાની જરૂર છે.

પ્રકીર્ણ.

ભાદરવા શુદ્ધ ૧૪ ના દિવસે સાગર ગચ્છના ઉપાગ્રયમાં શ્રી સંઘ એકઠો થયો હતો. જે વખતે પૂજ્યપાદ શ્રીમાન હંસવિજયજી મહારાજે જૈનોનો વ્યવહાર સુધરવા માટે સગરચક્રવર્તિનું દર્શન આપી, તેના સાઠહજાર પુત્રોના એકી સાથે પંચત્વ પામ્યા, તે વખતે સગરચક્રવર્તિએ રાખેલી ધૈર્યતા શાંતિ, વગેરે ઉપદેશથી જણાવ્યું હતું જેથી તેવા કોઈ પ્રસંગે શોક નહીં કરવા જેમ અને તેમ યોગ્ય કરવા

અંથાવલોકન.

૧૧૧

જણાવ્યું હતું. કમનશીએ જેમને ત્યાં પુરુષનું મરણ થયું હોય તેમની વિધવા સ્ત્રીને ઘણા લાંબા વખત સુધી ઘરમાં રહેવું પડતું હોવાથી દેવ-દર્શન ઉપદેશ શ્રવણથી વંચીત રહેવું થતું હોવાથી વિધવા સ્ત્રીઓ ત્રણથી પાંચ મહીના સુધી ઘરમાં રહેવું (પુણે રહેવું) સાથે મરણ પ્રસંગે રસ્તા વચ્ચે રોવા કુટવાનો રિવાજ છે તે બંધ કરવામાં આવ્યો. વગેરે બાબતનો બંદોબસ્ત પાટણના સંઘે કર્યો હતો તે ધારાનો ભંગ કરનાર પાસેથી સવા રૂપેયો પાંજરપોળમાં લેવો તેવો નિયમ ઠરાવ્યો હતો.

અંથાવલોકન.

૧ શ્રી હંસવિજયજી જૈન ક્રી લાઇબ્રેરીનો ચતુર્થ વાર્ષિક રિપોર્ટ
(વડોદરા)

આ લાઇબ્રેરીના ઉત્પાદક જૈનો હોવા છતાં વડોદરાવી સમગ્ર પ્રબળ તેના ધારા ધોરણને અનુસરી વાંચનનો લાભ આપે છે. તે એવા બહુરે રસ્તા ઉપર આવેલ છે કે જેથી સર્વ કોઇ લાભ લઈ શકે, દિવસાનુદિવસ તેની વૃદ્ધિ થતી જોવામાં આવે છે અને લાભ પણ લેવાય છે એમ તેના આ રીપોર્ટ વાંચતાં માલમ પડે છે. આ રીપોર્ટમાં “લાઇબ્રેરીનો પ્રચાર કેવા પ્રકારે હોવો જોઈએ” એ નામનો એક નિબંધ શ્રીમાન કૃપાળુ મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજીનો છે તે ખાસ વાંચવા જેવો છે.

એકંદર રીતે આ સંસ્થાનો વહીવટ સંતોષકારક છે અમો તેની આબાદી ધંધીએ છીએ.

૨ એકસો પાંત્રીશ આંકની ચોપડી.

ઉપરની બુક અભિપ્રાય માટે અમોને ભેટ મળેલ છે. તેના પ્રસિદ્ધ કરનાર સુરતના સુપ્રસિદ્ધ વૈદ તિલકચંદ તારાચંદ શાહ છે કે જેઓ દેશી વૈદકશાસ્ત્રના સારા અભ્યાસી અને વૈદકનો ધંધો કરનાર સુરતના વતની છે. પોતાના ધંધા સાથે અનેક હેન્ડબીલો દ્વારા આરોગ્યતા માટે અનેક વખત સુચનાઓ પરાપકાર અર્થે જનસમાજને પોતાના ખર્ચે કરે છે તેમજ આ બુક પ્રાચિન વિદ્યા સચવાઈ રહેવા માટે (નહીં કે વેચવા માટે) પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. તેમના આ પ્રયાસને અમો ધન્યવાદ આપીએ છીએ તેટલું જનહી પરંતુ વ્યાપારી તરીકે હિસાબ ગણિતમાં કુશળતા મેળવનાર માટે આ બુકમાં આવેલ તમામ આંકો શરૂઆતથી બાળપણથી શીખવાની જરૂર છે. કોઈ પણ લાઇબ્રેરીને માત્ર પાંચ આના પેસ્ટના લઈ ભેટઆપવામાં આવે છે. મળવાનું છે. -વૈદ તિલકચંદ તારાચંદ શાહ મહીધરપુર-સુરત.

૩ શ્રી રૈવત ગિરિ જૈન વિદ્યાશાળા તથા શ્રી આત્માનંદ જૈન લાઇબ્રેરીનો ત્રિવાર્ષિક રીપોર્ટ.

ઉપરોક્ત સંસ્થાનો સવિસ્તર સં. ૧૯૭૨ થી સં. ૧૯૭૫ ની શાલનો ત્રણ વર્ષનો રીપોર્ટ અભિપ્રાય માટે લેટ મળેલો છે. જૈન શાળાનું સ્થાપન સં. ૧૯૪૪ માં થયેલ છતાં તે મંદ સ્થિતિ લોગવે છે જેનો રીપોર્ટ સં. ૧૯૬૯ થી સં. ૧૯૭૧ મુધીનો બહાર પડેલો જણાવે છે. જૈન સ્ત્રીશાળા પણ ત્યાં છે જે બુદ્ધિ ચાલે છે તેનો અર્થ તીર્થ રક્ષક પેઢીમાં ભંડારની પહોંચમાં તેનું ખાતું રાખેલ હોવાથી ત્યાંથી અર્થ ખાતે અપાય છે.

જૈનશાળામાં માત્ર ૧૫ પંદર વિદ્યાર્થીઓ લાભ લે છે જે બીલકુલ ત્યાંની જૈન કોમના પ્રમાણમાં બીલકુલ ઠીક નથી. આ શાળાના નિભાવ માટે પર્યુષણ પર્વના દિવસમાં ફાળો નાંખવામાં આવે છે. તેમજ યાત્રાળુઓ પાસેથી કાંઈક રકમ આવે છે.

ઉપરોક્ત લાઇબ્રેરી સં. ૧૯૭૨ ની શાલમાં મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ ત્યાં આતુર્ભાસ રહ્યા તે વખતે તેઓશ્રી ઉપદેશથી અત્રેના સંઘના અગ્રેસરોની ઇચ્છા થવાથી, ઉક્ત મુનિમહારાજના મુખારક હસ્તથી ખુદલી મુકવામાં આવી છે. આ લાઇબ્રેરીનો જન્મ થવાથી યાત્રાળુઓ સ્થાનિક જૈનો અને જૈનેતર બહુ સારા પ્રમાણમાં લાભ લે છે. આ પવિત્ર તીર્થ સ્થળમાં આ લાઇબ્રેરી તે પ્રથમ અને જરૂરીયાતવાળી વસ્તુ હોઈને તેનો સારા પ્રમાણમાં લાભ લેવાય તે બનવા જેવું છે, સાથે તેના કાર્યવાહકોને પણ તે માટે ધન્યવાદ ઘટે છે. જૈનશાળા માટે રીપોર્ટમાં કહેવામાં આવે છે કે ત્યાંના જૈન બંધુઓ પોતાના પુત્ર પુત્રીઓને ધાર્મિક જ્ઞાન આપવાને માટે દરકાર વગરના છે, જેથી આ સંસ્થા કાર્યવાહકો તેમને લાભ લેવા વિનંતિ કરે છે, અમોપણ ત્યાંના જૈન બંધુઓને સુચના કરીએ છીએ કે મનુષ્ય જીવન ખરેખરે ધાર્મિક જીવન સિવાય શુન્ય છે જેથી દરેક જૈનોએ પોતાના બાળકોને ધાર્મિક શિક્ષણ આપવું જ જોઈએ આ શાળાને કાયમના નિભાવ માટે સારી આવક તેમજ સ્થાયી રકમની જરૂર છે. આવા પરમ પવિત્ર તીર્થ જે કે પવિત્ર શત્રુંજયની એક ટુંક છે તે સ્થળે ઘણા યાત્રાળુ બંધુઓ આવતા છતાં આ ખાતા ઉપર કેમ દૃષ્ટિ કરતાં નથી તે અજ્ઞયળી ભરેલું છે. અમો દરેક જૈન બંધુઓને આ પવિત્ર ગિરનારજી તીર્થ ઉપર આવેલ ત્રણે સંસ્થાને આર્થિક મદદ આપવાને બલામણુ કરીએ છીએ સાથે શેઠ શ્રી આણંદજી કડ્યાણજીની પેઢીના કાર્યવાહકોને નમ્ર સુચના છે કે ત્યાં પણ તીર્થની પેઢી હોવાથી તે ત્રણે ખાતા સારી સ્થિતિએ પહોંચે તેટલી મદદ આપવાની જરૂર છે અમો તેની ઉત્તતિ ઇચ્છીએ છીએ.

૪ “શ્રીમાળી વાણીઓના જ્ઞાતિભેદ.”

ઉપરનો અંથ અમોને અભિપ્રાય માટે ભેટ મળેલ છે. આ અંથ વણીક કોમની ઉત્પત્તિ માટે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ લખાયેલો છે. ઇતિહાસિક સપ્રમાણ આધારોથી સંશોધન થયેલી હકીકત ઘણું લાગે સત્ય મનાય છે. આ અંથ લખવાનો હેતુ લાડવા શ્રીમાળી વણીક કોમ સામે થતા આક્ષેપો દૂર કરી તે પણ શ્રીમાળીના પેટા વિભાગ તરીકે બતાવવાનો છે. છતાં પણ લેખક અને પ્રકાશકે અનેક પ્રમાણોથી વણીક જ્ઞાતિઓની પરિસ્થિતિ ઉપર પ્રકાશ સારો પાડ્યો છે. વૃદ્ધ શાખા-લઘુ શાખા તેજ દશા વીશા શ્રીમાલી જ્ઞાતિઓ છે એમ આ અંથમાં અનુમાનોથી જણાવવામાં આવે છે. તે અનુમાન માટે બીજા પ્રાચીન લેખો અંથો વગેરેના વધારે પુરાવાની જરૂર છે. લાડવા શ્રીમાળીની ઉત્પત્તિ દશા વીશામાંથી થઈ છે તેઓ લાટ દેશમાંથી આવેલ જેથી લાડવા શ્રીમાળી કહેવાય છે. તેમ બીજા વર્ણુમાંથી બનેલી નથી એ શ્રીમાળી કોમના છે તે હકીકત શીલાલેખોના પ્રમાણો આપી આ અંથમાં સિદ્ધ કરવામાં આવી છે. તો તેની સાથે ખાવા ખવરાવવા અને વધારામાં કહીએ તો એક ધર્મ પાળનાર તરીકે દીકરી લેવા દેવા સંબંધ કરવો ત અયોગ્ય નથી. ભુદા ભુદા જ્ઞાતિભેદોને લઈ વ્યવહાર એક બીજાનો બંધ થવાને લઈને નાની નાની જ્ઞાતિઓને ઘણી હાની થઈ છે તે આ જમાનામાં ચાલી શકે તેવું નથી. જેથી એક ધર્મ પાળનાર શ્રીમાળી, ઓશવાળ, પોરવાડ વગેરે ગમે તે વણીક કોમ હોય તેની એક્યતા વધારામાં (તે મળી જવામાંજ) ધર્મની, કોમની, દેશની આબાદિ છે.

આ અંથના લેખક વીશા દશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિઓને નાશના મોઢામાંથી ઉગારવા માટે વિધવા વિવાહનો ચાલ કરવાની (બંને જ્ઞાતિઓને) સુચના કરે છે, પરંતુ અમે તે વાત માની શકતાજ નથી. જ્ઞાતિઓની હાનિ અટકાવવા માટે તો એક ધર્મ પાળનારી વણીક કોઈપણ જ્ઞાતિ એકઠી મળી જાય, ખાવા ખવરાવવા દીકરી લેવા દેવાનો વ્યવહાર શરૂ કરી દે, કન્યાવિક્રય, બાળલગ્ન, વૃદ્ધાવિવાહ વગેરે અટકાવે વ્યવહારિક રીત રીવાજ વગેરેમાંથી ખર્ચો ઓછો કરી નાંખે, સંપ રાખે અને જ્ઞાતિમાંથી ગરીબાઈ દૂર કરવા ઉપાયો યોજે અને દરેક જ્ઞાતિ બંધુની ઉન્નતિ કેમ થાય તેને માટે કાળજી રાખે તોજ હાનિ થતી અટકે, સિવાય બીજા ઉપાયો હોઈ શકેજ નહીં. સાંસારિક (વ્યવહારના) બંધારણો જેમ સરલ, ઉદાર, ઓછા ખર્ચાળું તેમ તેમ જ્ઞાતિઓ લાંબા કાળ સુધી ટકી શકે છે. જેથી જ્ઞાતિઓની હાનિ થતી અટકાવવા ઉપરના ઉપાયો યોગ્ય છે એમ અમારો અભિપ્રાય છે.

૧૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નીચેના ગ્રંથો અમોને ભેટ મળ્યા છે તે ઉપકાર સાથે
સ્વીકારીએ છીએ.

- ૧ આચારંગસૂત્ર ભાષાંતર ભાગ ૧ લો શ્રીમાન મોહનલાલજી જૈનશ્રવેન્
જ્ઞાન ભંડાર સુરત તરફથી.
- ૨ સુબોધ પદ્યરત્નાવલી મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ તરફથી
ચેવલા દક્ષીણ.
- ૩ શ્રી સુકતસુકતાવળી-મુનિરાજ શ્રીકર્પૂરવિજયજી મહારાજ તરફથી.

પંન્યાસજી શ્રી મણિવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

કારતકશુદ્ધ ૩ બુધવારના રોજ ત્રાપજ ગામમાં માત્ર પાંચ સાત દિવસની સામાન્ય બીમારી લોગવી પંન્યાસજી શ્રીમણિવિજયજી મહારાજ સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રી પૂજ્યપાદ શ્રીમાન મુનિમહારાજ નીતિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય હતા. આગમ વગેરેના સારા અભ્યાસી હતા. ઇંગ્લેજ ભાષાનું જ્ઞાન મેળવેલું હોવાથી ઇંગ્લીશ સારા સારા થયેનું પણ અધ્યયન કર્યું હતું. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી એક વિદ્વાન મુનિમહારાજની ખોટ પડી છે, અમો તે માટે દીલગીર છીએ, તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

વોરા અમરચંદ જસરાજનો સ્વર્ગવાસ.

શહેર ભાવનગરના અગ્રગણ્ય ગણાતા શેઠ અમરચંદ જસરાજ વોરા શુમારે ૬૫ વર્ષની ઉંમરે માત્ર પાંચ દિવસની તાવની બીમારી લોગવી આસો વદી ૧૩ શુક્રવારના રોજ રાત્રિના પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધાવાળા દેવગુરૂની ભક્તિ કરનારા હતા. સાધુ સાધ્વી મહારાજોને જ્યારે ખપ હોય ત્યારે ભક્તિ નિમિત્તે આહાર, પાણી, ઔષધ વગેરે નિર્દોષ વસ્તુ તેમને ત્યાં રહેતી હોવાથી વહોરાવી લાલ લેતા હતા. ઘણા વર્ષો સુધી ધાર્મિક કાર્યોમાં યથાશક્તિ મુખ્યપણે ભાગ લીધો હતો. ધાર્મિક સંસ્કાર બાળવયથી પડેલા હોવાથી અંતઃસમય સુધી તે સંસ્કારના બળથી પરમાત્માનું સ્મરણ થયા કર્યું હતું. વ્રત, પચ્ચબાણ વગેરે સાગારી ક્રિયા કરતાં પરમાત્માના સ્મરણપૂર્વક દેહવિલિન થયા હતા. અમો તેમના કુટુંબને દિલાસો આપવા સાથે તેમના પુત્રો, જમાનાને અનુસરી શ્રી સંઘસેવા-કોમ-સેવા કરવા પ્રયત્નશીલ થાય એમ સુચના કરીએ છીએ. છેવટે સ્વર્ગવાસીના પવિત્ર આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

श्री आत्मानंद प्रकाशनो वधारो.

श्री

जैन आत्मानंद सन्ना-न्नावनगर.

तरफथो

वीर संवत् २४४८.

आत्म संवत् २६.

कार्तिक मास.

(उपरांत जैन धर्मना तमाम जातना ग्रंथो, नकशाओ, तीर्थो अने मुनि-राजोना फोटोग्राफ्स (छवीओ) आ सभानी ऑफीसमांथी वेचाण मन्त्री शकशे. नफो ज्ञान खातामांज वपराय छे, माटे कोइपण ग्रंथ आ सभामांथीज मंगाववा विनंति छे,

श्री आनंद प्रिन्टिंग प्रेस—भावनगर.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર તરફથી અત્યાર સુધીમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા ગ્રંથોનું સૂચિપત્ર.

આ સભા તરફથી દ્રવ્યાનુયોગ, કથાનુયોગ, પ્રકરણો, ઐતિહાસિક, ગણિતાનુયોગ, આગમો, સાહિત્ય વગેરેનાં મૂળ એકંદર નાના મોટા લગભગ એકસો ઉપરાંત પુસ્તકો પ્રગટ થયેલા છે. જેમાં સંસ્કૃત, માગધીભાષાના અભ્યાસીયોને માટે મૂળ, ટીકા—અવચૂરિ વગેરે સંસ્કૃત માગધી ભાષામાં વહાર પડેલા છે અને ગુજરાતી ભાષાના અભ્યાસીઓને માટે મૂળ ટીકા સાથે ભાષાંતર તથા એકલા ભાષાંતરના પણ સ્વાસ ઉપયોગી ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયેલ છે; જે તમામ વાંચવાલાયક અને ધરના શૃંગારરૂપ હોઈ લાઙ્ગેરીને પણ શોભા આપે તેવા છે, પ્રથમ સંસ્કૃત ગ્રંથનું અને પાછલ ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથોનું લક્ષિત આપવામાં આવેલ છે.

આ સિવાય કેટલાક જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથો પણ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા છે અને કેટલાક તૈયાર થાય છે; જે ગ્રંથો મૂળ સંસ્કૃતમાં અને કેટલાક ગુજરાતી, હિંદી અને આસ્થા ગ્રંથોનો સારાંશ અને વિસ્તારથી, પ્રસ્તાવના હિંદી ભાષામાં પ્રકટ કરવામાં આવે છે, જેથી તેનો દરેક લાભ લઈ શકે તેવું છે. આ ઐતિહાસિક ગ્રંથની મહત્વતા અને ઉપયોગિતા માટે અનેક જૈન અને જૈનેતર વિદ્વાન ગૃહસ્થો તેમજ આપણા મુનિરાજો તરફથી ડંચા અભિપ્રાય મળેલા છે, જે અભિપ્રાયો અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થતા માસિકમાં આવે છે અને તે ગ્રંથનું લીષ્ટ પણ આ સાથે છે.

સંસ્કૃત—માગધી મૂળ, ટીકા અને અવચૂરિના ગ્રંથો.

નંબર. X	૧	સમવસરણ સ્તવઃ જવચૂરિ....		...	૦-૧-૦
X	૨	લુલ્લક ભવાવલિ પ્રકરણ ...	,,		૦-૧-૦
X	૩	લોકનાલિકા દ્વાવિંશિકા	,,		૦-૨-૦
X	૪	યોનિ સ્તવઃ	,,		૦-૧-૦
X	૫	કાલ સપ્તતિકા.	,,		૦-૧-૬
X	૬	દેહ સ્થિતિ, સ્તવ—લઘ્વલ્પ—બહુલ્પ, ,,	,,		૦-૧-૦
X	૭	સિદ્ધ દંડિકા સ્તવઃ	,,		૦-૧-૦

X આશી નિશાની વાળા ગ્રંથો સીલીકમાં નથી.

×	૮	કાયસ્થિતિ સ્તોત્રં		”		૦-૨-૦
×	૯	ભાવપ્રકરણ સ્વોપજ્ઞાનવચૂરિ....				૦-૨-૦
×	૧૦	નવ તત્ત્વ પ્રકરણ ભાષ્ય વિવરણ.				૦-૧૨-૦
×	૧૧	વિચાર પંચાશિકા ...		અવચૂરિ		૦-૨-૦
*	૧૨	બંધષટ્ત્રિશિકા,		”		૦-૨-૦
×	૧૩	પરમાણુલંક, પુદ્ગલ, નિર્ગોદ, ષટ્ ત્રિશિકા વૃત્તિ.				૦-૩-૦
*	૧૪	શ્રાવકવ્રતભંગ પ્રકરણ ...		અવચૂરિ		૦-૩-૦
*	૧૫	દેવવંદન, ગુરુવંદન-પ્રત્યાખ્યાન ભાષ્ય,		”		૦-૮-૦
×	૧૬	સિદ્ધપંચાશિકા.		”		૦-૨-૦
*	૧૭	અન્નાય ઉચ્છેદકુલકમ્ વૃત્તિ ...				૦-૨-૦
×	૧૮	વિચાર સપ્તાશિકા.....		અવચૂરિ		૦-૩-૦
	૧૯	અલ્પ બહુત્વ ગર્ભિત મહાવીર સ્તવન; તથા મહાદંડકસ્તોત્ર.				૦-૨-૦
*	૨૦	પંચમુત્રમ. (સટીક.)....				૦-૮-૦
×	૨૧	જંબુસ્વામી ચરિત્ર.				૦-૪-૦
×	૨૨	રત્નપાલ નૃપકથા ...				૦-૫-૦
	૨૩	સુક્તરત્નાવલી				૦-૪-૦
	૨૪	મેઘદૂત સમશ્યાલેખ ...				૦-૪-૦
	૨૫	ચેતોદૂત.				૦-૪-૦
×	૨૬	પર્યુષણાષ્ટાહિકા વ્યાખ્યાન				૦-૬-૦
	૨૭	ચંપકમાલા કથા				૦-૬-૦
	૨૮	સન્યક્ત્વ કૌમુદી				૦-૧૨-૦
×	૨૯	શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ....				૧-૦-૦
×	૩૦	ધર્મરત્ન પ્રકરણ		સટીક		૦-૧૨-૦
×	૩૧	શ્રી કલ્પસૂત્ર(સુબોધિકા)...				૦-૦-૦
×	૩૨	શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર સટીક				૫-૦-૦

* આવી નિશાની બાજી પ્રંથો સિલિકમાં થોડા છે.

× આવી નિશાની બાજી પ્રંથો સિલિકમાં બીલકુલ નથી.

×	३३	उपदेश मण्डलिका	०-१३-०
	३४	कुमारपात्र प्रबंध	१-०-०
×	३५	आचारोपदेश, ...	०-३-०
	३६	रोहिणी अशोकचंद्र कथा	०-२-०
	३७	गुरुगुणषट्त्रिंशिका दीपिका वृत्ति साथे	०-१०-०
×	३८	ज्ञानसार अष्टक (ज्ञान मंजरी टीका)	१-४-०
	३९	समयसार प्रकरण (स्वोपज्ञ टीका)	०-१०-०
*	४०	सुकृतसागर	०-१२-०
	४१	धम्मिल कथा	०-२-०
	४२	प्रतिमा शतक... (लघुवृत्ति)	०-८-०
	४३	धन्य कथानक	०-२-०
	४४	चतुर्विंशति जिन स्तुति संग्रह	०-५-०
	४५	रोहिण्य कथा	०-२-०
	४६	श्री लघुचेत्रसमासप्रकरणस्वोपज्ञ विवरण समेत.	१-०-०
	४७	श्री वृहत संघयणी	२-८-०
	४८	,, श्राद्धविधि	२-८-०
	४९	,, षड्दर्शन समुच्चय	३-०-०
	५०	,, पंच संग्रह प्रथम भाग,	३-८-०
	५१	,, सुकृत संकीर्तनम्	०-१२-०
	५२	प्राचीन चार कर्मग्रंथ सटीक ...	२-८-०
	५३	संबोधसिद्धि... व्याख्या समेत	०-१०-०
	५४	कुवलयमाला कथा	१-८-०
	५५	सामाचारी प्रकरण, आराधक विराधक चतुर्भङ्गी प्रकरण, स्वोपज्ञ वृत्ति समेत,	०-१०-०
	५६	करुणाप्रजायुध नाटक	०-४-०
	५७	कुमारपात्र चरित्र महाकाव्यम्	०-१०-०
	५८	महावीर चरितम्	१-०-०
	५९	बौमुदी मित्रानंद नाटक	०-८-०
	६०	प्रबुध रोहिण्य नाटक	०-६-०

૫

૬૧	ધર્માભ્યુદય			૦-૬-૦
૬૨	પંચ નિર્ગથી			૦-૮-૦
૬૩	રચણાશોહરી કથા			૦-૮-૦
૬૪	સિદ્ધપ્રાભૂતસટીકમ્...			૦-૧૦-૦
૬૫	દાન પ્રદીપ			૨-૦-૦
૬૬	બંધ હેતુદયત્રીભંગી			૦-૧૨-૦
૬૭	ધર્મ પરિચ્છા			૦-૧૨-૦
૬૮	સપ્તતિસત્ સ્થાન પ્રકરણમ્			૧-૦-૦
	શ્રીઝપાસક દશાંગ સૂત્ર.			૦-૬-૦
	ચૈલ્યવંદન મહાભાષ્ય			૧-૦-૦
	કલ્પસૂત્ર (કીરણાવલી ટીકા)			

છપાતાં અને છપાવવા માટે તૈયાર થતાં ગ્રંથો.

૧	સુમુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા.		
૨	જૈન મેઘદૂત સટીક.		
૩	ષટ્સ્થાનક સટીક.		
૪	વિજ્ઞાપ્તિ સંગ્રહ.		
૫	સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.		
૬	શ્રાવકધર્મ વિધિ પ્રકરણ ટીકા.		
૭	વિજયચંદ કેવલી ચરિત્ર પ્રાકૃત.		
૮	લિંગાનુશાસન સ્વોપચ્છ.		
૯	ધાતુ પારાયણ.		
૧૦	શ્રી મંદલપ્રકરણ.		
૧૧	ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય.		
૧૨	પાતાંજલ યોગદર્શન. (યોગવિશિકા સહિત)....		
૧૩	પ્રત્નોત્તર પદ્ધતિ.		
૧૪	શ્રીનંદીસૂત્ર.		
૭૩	શ્રીઅંતગઢ દશાંગ સૂત્ર,....		

६

छपायेला परचुरण संस्कृत ग्रंथो.

प्रकरण संग्रह (सिंदूर प्रकरण, तत्त्वार्थधिगम अने गुणस्थान क्रमारोह)	०-४-०
१ मेरु त्रयोदशी कथा.	०-४-०
२ श्री सुसढ चरित्र.	०-२-०
३ श्री सुदर्शना चरित्र (प्रथम भाग)	०-६-०
४ जल्प मंजरी. ...	०-२-०
५ जैन व्रतक्रिया विधि.	०-७-०

७

छपायेला जैन औतिहासिक ग्रंथो.

(श्रीमान् प्रवर्तकजी श्री कान्तिविजयजी ग्रंथमाळा)

१	विज्ञप्ति त्रिवेणी....			१-०-०
× २	कृपा रसकोष		...	१-०-०
× ३	श्री शत्रुंजयतिर्थोद्धार प्रबंध			१-०-०
× ४	प्राचीन जैन लेख संग्रह भाग १ लो.			१-०-०
५	द्रौपदी स्वयंवर नाटक			०-४-०

छपातां तथा तैयार थतां ग्रंथो.

१	पटवाना संघनो इतिहास, (हिन्दी)		
२	विज्ञप्ति संग्रह.		
३	जगद्गुरुचरित्र. (संस्कृत हिन्दी)		
४	कर्मचंद्रप्रबंध. ,,		
५	विजयदेव महात्म्य. ,,		
६	प्राचीन जैन लेखसंग्रह संस्कृत-गुजराती.		
७	जैन औतिहासिक गूर्जर काव्य संचय....		
८	जैनग्रंथ प्रशस्ति संग्रह. संस्कृत-गुजराती		
९	जैन औतिहासिक गूर्जर रास संग्रह....		
१०	प्राचीन जैन लेख संग्रह द्वितीय भाग		

× आ निशानबिळा ग्रंथोनी नकल शीलकमां नथी.

૯

છપાયેલા ગુજરાતી ભાષાના પુસ્તકો.

ગુજરાતી ભાષાના અભ્યાસીઓ માટે નીચેના પુસ્તકો સ્વાસ્થ્ય સ્વીકારવાની અને વાંચવાની અમારી નમ્ર સુચના છે, જે ગ્રંથો જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થવા સાથે જ્ઞાનગી અને જાહેર પુસ્તકાલયને પણ શુશોભિત બનાવે છે.

× ૧	શ્રી જૈન તત્વાદર્શ (શાસ્ત્રી)			૪-૦-૦
× ૨	અજ્ઞાન તિમિર ભાષ્કર (હિંદી)			૨-૮-૦
૩	ધર્મચિન્તુ ગ્રંથ. મૂળ ટીકા અને ભાષાંતર સાથે			૨-૮-૦
૪	આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ. (શાસ્ત્રી)			૨-૮-૦
× ૫	ધ્યાન વિચાર. (ગુજરાતી)			૦-૩-૦
૬	પ્રકરણ સંગ્રહ.			૦-૪-૦
૭	શ્રાવક કલ્પતરુ (ગુજરાતી)			૦-૬-૦
જેમાં શ્રાવકના બાર વ્રતનું સ્વરૂપ તથા અગીયાર પઢિમાનું સ્વરૂપ બતાવવામાં આવેલ છે.				
× ૮	આત્મોન્નતિ.			૦-૧૦-૦
૯	પ્રકરણ પુષ્પમાળા. મૂળ અને ભાષાંતર સાથે			૦-૬-૦
× ૧૦	વિવિધ પુજાસંગ્રહ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરી (આત્મારામજી) તથા મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત તમામ			૦-૮-૦
૧૧	જૈનધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર (શાસ્ત્રી)			૦-૮-૦
૧૨	કુમારવિહાર શતક મૂળ અવચૂરિ અને ભાષાંતર સાથે (શાસ્ત્રી)			૧-૪-૦
+ ૧૩	દેવસીરાઈ પ્રતિક્રમણ (અર્થ સાથે) (શાસ્ત્રી ગુજરાતી)			૦-૩-૦
૧૪	હંસવિનોદ (શાસ્ત્રી)			૦-૧૨-૦
૧૫	પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા (શાસ્ત્રી)			૦-૧૪-૦
૧૬	નવ તત્ત્વનો સુંદર બોધ, મૂળ, અવચૂરિ અને ભાષાંતર સહિત (શાસ્ત્રી ગુજરાતી)			૦-૧૦-૦
૧૭	આત્મવલ્લભ સ્તવનાવલી (શાસ્ત્રી)			૦-૬-૦
૧૮	જીવવિચાર વૃત્તિ, મૂળ, અવચૂરિ અને ભાષાંતર સહિત			૦-૬-૦
૧૯	દંડક વિચારવૃત્તિ			૦-૮-૦

× આ નિશાનીવાળા ગ્રંથોનો જુજ નકલ શીલકમાં છે.

* આ નિશાનીવાળા ગ્રંથો શીલકમાં ચીલકુલ નથી.

૨૦	નયમાર્ગ દર્શક. (ગુજરાતી) સાત નયનું સ્વરૂપ		૦-૧૨-૦
૨૧	જૈન તત્ત્વસાર. મૂઢ, તથા ભાષાંતર (શાસ્ત્રી ગુજરાતી) (જૈનતત્ત્વજ્ઞાનનું સરલ અને સુંદર સ્વરૂપ આપવામાં આવેલ છે.)		૦-૬-૦
૨૨	સદર ભાષાંતર શાસ્ત્રી....		૦-૨-૦
૨૩	મોક્ષપદ સોપાન . ,, ગુણસ્થાનનું સ્વરૂપ		૦-૧૨-૦
૨૪	જંબુસ્વામિ ચરિત્ર. (ગુજરાતી)		૦-૮-૦
	જે એક સંપૂર્ણ અલંકારિક અને સુંદર રચના છે.		
૨૫	નવાણું પ્રકારી પૂજા. (અર્થ સાથે) શાસ્ત્રી ગુજરાતી		૦-૪-૦
૨૬	જૈન મંથ ગાઈડ (ગુજરાતી)		૧-૦-૦
૨૭	તપોરત્ન મહોદધિ ભાગ ૧-૨ તમામ તપ વિધિ સાથે (પત્રકારે શાસ્ત્રી)....		૦-૮-૦
૨૮	વિવિધ પૂજા સંગ્રહ (નવી આવૃત્તિ)		૦-૬-૦
૨૯	શ્રી સમ્યક્ત્વ સ્તવ મૂઢ તથા ભાષાંતર (શાસ્ત્રી ગુજરાતી)		૦-૪-૦
૩૦	શ્રી શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ (ગુજરાતી) (જેમાં માર્ગાનુસારના પાં- ત્રીશ ગુણનું વર્ણન સુંદર કથાઓ સહિત આપવામાં આવેલ છે. શ્રાવકોપયાગી સ્વાસ મંથ છે.)		૧-૮-૦
૩૧	ચંપકમાઝા ચરિત્ર ,,,....		૦-૮-૦
× ૩૨	કુમારપાઝ ચરિત્ર (હિંદિ)		૦-૦-૦
× ૩૩	શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી. ,, (જેમાં સમ્યક્ત્વનું વિસ્તારથી સ્વરૂપ અનેક સુંદર કથાઓ સહિત આપવામાં આવેલ છે જે સ્વાસ વાંચવા લાયક છે.) ...		૧-૦-૦
૩૪	પ્રકરણ પુષ્પમાઝા. વીજું રત્ન (પરમાણુ, પુદ્ગલ, નિગોદ છત્રિશી) (મૂઢ ટીકા અને ભાષાંતર સાથે શાસ્ત્રી તથા ગુજરાતી)		૦-૮-૦
૩૫	શ્રી અનુયોગદ્વાર સૂત્રનો સંક્ષિપ્ત સારાંશ. (ગુજરાતી)		૦-૪-૦
૩૬	અધ્યાત્મમત પરીક્ષા (ગુજરાતી)		૦-૪-૦
૩૭	ગરુડગુણ છત્રીશી ભાષાંતર,		૦-૬-૦

× આ નિશાનીવાળા મંથોની જૂઝ નકલ શીલકમાં છે.

१०

३८	श्री शत्रुंज्य तीर्थ स्तवनावली.				०-५-०
३९	श्री आत्मकान्ति प्रकाश.				०-६-०
४०	ज्ञानामृत काव्यकुंज (ज्ञानसार अष्टक गद्य, पद्य, अनुवाद सहीत)	०-१२-०			
४१	देव भक्तिमाळा प्रकरण				१-०-०
४२	श्री उपदेश सप्ततिका भाषांतर....				

छपाता ग्रंथो.

गुणमाळा (भाषांतर)			
श्री विमलनाथ चरित्र भाषांतर			
दानप्रदीप			
संशोध सित्तरी	,,		
धर्मरत्न प्रकरण.	,,		
चैत्यबंदन महाभाष्य (भाषांतर)...			
नवतत्त्व भाष्य (भाषांतर)			

११

अन्य ग्रंथो.

श्री पर्युषणाष्टान्हिक व्याख्यान (भाषांतर साथे)	०-८-०	} श्री आ० बी० समाना
श्रीपाळ चरित्र	०-४-०	
गांगेयमंग प्रकरणम्....	०-४-०	
सृगांकचरित्रम्....	०-४-०	
नयोपदेश....	१-०-०	

अन्य ग्रंथो.

सिद्धांत मुक्तावली.	०-४-०
प्रमेयरत्नकोष.	०-८-०
तत्त्वनिर्णय प्रासाद.	५-०-०
सत्तर भेदी पूजा (हारमोनियमना नोटेसन सारंगम साथे दशयति	
धर्म बगेरे पूजा पन्यासजी श्री गंभीरविजयजी महाराज कृत	०-४-०
जैन मत वृद्ध.	०-८-०
जैन भानु.	०-८-०
विशेष निर्णय.	०-४-०
विमल विनोद.	०-८-०

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

જૈન કોમમાં અતિ ફેલાવા સાથે પ્રચ્છાતિ પામેલું આ માસિક આ સભા તરફથી ઓગણીશ વર્ષ થયા દર માસે પ્રગટ કરવામાં આવે છે, જેમાં આવતાં ધાર્મિક, વ્યવહારિક અને નૈતિક સંબંધી ઉત્તમ લેખોથી આપણી કોમમાં નીકળતા માસિકોમાં પ્રથમ પંક્તિ ધરાવે છે, દર વર્ષે તેના ગ્રાહકોને વાંચનનો બહોળો લાભ આપવા સાથે, વર્ષ પૂર્ણ થતાં પહેલાં નવીન દ્રવ્યાનુયોગ વગેરે વિષયોથી भरपुर एक उत्तम ग्रंथ સુંદર બાઈન્ડિંગથી અલંકૃત મેટ આપવામાં આવે છે; કે જેવી મેટની બુક બીજા કોઈપણ માસિક આપતું નથી. હાલમાં તેનું ઓગણીસમું વર્ષ ચાલે છે. ગુરુભક્તિ નિમિત્તે નીકળતા આ માસિકની ગ્રાહકોની બહોળી સંખ્યા તેજ તેની ઉત્તમતાનો પુરાવો છે. તેનું કદ મોડું કરવામાં આવ્યું છે. તેમજ બીજા માસિકોનું લવાજમ વધારવામાં આવ્યું છતાં આ સમાજ સમાજને વાંચનનો બહોળો લાભ સસ્તી કિંમતે આપવાની ઉદાર ભાવનાને લઈ વાર્ષિક રૂ. ૧-૦-૦ પોસ્ટેજ ચાર આના રાખવામાં આવેલ છે. તેના પ્રમાણમાં લાભ વિશેષ છે. નફો જ્ઞાન સ્વાતામાં વપરાય છે. જેથી દરેક જૈન વંધુઓએ તેના ગ્રાહક થઈ અવશ્ય લાભ લેવા ચુકવું નહિ.

શ્રીમાન ઉપાધ્યાયજી યશોવિજયજી મહારાજ કૃત.

શ્રી અધ્યાત્મ મતપરિક્ષાગ્રંથ.

(મૂળ સાથે ભાષાંતર.)

સતરમાં સૈકામાં કે જ્યારે જૈન દર્શનની અંદર પડેલ લિખ લિખ શાખામાં ધર્મ સંબંધી અનેક વિવાદો ચાલતા હતા, તે દરમ્યાન આજી જીવોને સત્ય શું ? અને શુદ્ધ તત્વો શેમાં છે ? તે શોધવાની મુશ્કેલી જણાતા તેવા જીવોને ઉપકાર કરવા નિમિત્તેજ આ અધ્યાત્મિક ગ્રંથની ઉક્ત મહાત્માએ રચના કરી છે. શુદ્ધ તત્વના સ્વીકારનેજ આપ પુરૂષો અધ્યાત્મ કહે છે, જેથી તેની પરિક્ષા કરીને ગ્રહણ કરવું જોઈએ તેજ આ ગ્રંથમાં બતાવવામાં આવેલ છે. ગ્રંથની શરૂઆતમાં અધ્યાત્મ કોને કહેવું તેની વ્યાખ્યા સાથે નામ-સ્થાપના-દ્રવ્ય અને ભાવ; એ ચારમાં મોક્ષના કારણ એવા ભાવ અધ્યાત્મ વિષે વિવેચન કરી તેની અંદર જ્ઞાન અને ચારિત્રની ઉચ્ચ ઘટના કેવી રીતે થઈ શકે, તે માટે મહાત્મા ગ્રંથકાર મહારાજે યુક્તિપૂર્વક બતાવ્યું છે, તે સાથે અધ્યાત્મની સિદ્ધિ ક્યારે થઈ શકે તેને અંગે શંકા સમાધાન પૂર્વક અન્ય ગ્રંથોના પ્રમાણ આપી પુરવાર કરી બતાવ્યું છે ! હારબાદ જેમના મતનો વિચાર કર્તવ્ય છે તેવા નામ અધ્યાત્મી કે જે શુદ્ધ અધ્યાત્મથી તેમની હકીકત કેવળ જુદી અને વિરોધી છે અને શુદ્ધ ભાવ અધ્યાત્મજ મોક્ષનું કારણ છે, તેનું સ્પષ્ટ વિવેચન શ્રીમાન ગ્રંથકર્તાએ અસરકારક રીતે બતાવ્યું છે. અધ્યાત્મના ખપી અને રસીકને આ અપૂર્વ ગ્રંથ ખાસ પઠન પાઠન કરવા જોવો છે. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. અમારી પાસેથી મળશે.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

૧ સુમુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા શા.	૧૫ ધાતુ પારાયણ.
ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી,	૧૬ શ્રી નંદીસુત્ર-શ્રી હરિભદ્રસૂત્રકૃત ટીકા.
૨ જૈન ગ્રેષ્ઠ સટીક	સાથે જુહારીવાળાશેઠમોતીચંદસુરચંદ તરફથી
૩ જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર રાસ સંગ્રહ	૧૭ શ્રી મંડલપ્રકરણ શાહ ઉજમશી માણે-
૪ પ્રાચીન જૈન લેખસંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ	કચંદ ભાવનગરવાળા તરફથી.
૫ અંતગડદશાંગસુત્ર સટીક ભરૂચ નિવાસી	૧૮ ગુરૂતત્ત્વ વિનિશ્ચય શેઠ પરમાનંદદાસ
ઉજમ ખેડેન તથા હરકોર ખેડેન તરફથી.	રતનજી ગોધાવાળા, હાલ મુંબઈ.
૬ શ્રી કંદપસુત્ર-કીરણાવળી શેઠ દોલતરામ	૧૯ ગુણુમાળા (ભાષાંતર) શેઠ દુલભજી દેવાજી
વેણીચંદના પુત્રરત્ન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તે-	રે. કરચલીયા-નવસારી.
મના ધર્મપત્નિબાઈચુનીબાઈનીદ્રવ્યસહાયથી.	૨૦ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.
૭ પદ્મસ્થાનક સટીક.	૨૧ જ્ઞાનપ્રદીપ
૮ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.	૨૨ સંયોધ સિત્તરી
૯ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.	૨૩ ધર્મરત્ન
૧૦ શ્રાવકધર્મવિધિ પ્રકરણ સટીક.	૨૪ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય (ભાષાંતર)
૧૧ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત.	૨૫ નવતત્ત્વ ભાષ્ય (ભાષાંતર)
૧૨ વિજયદેવસૂરિ મહાત્મ્ય.	તંબર ૨૦-૨૧-૨૩-૨૪-૨૫ ના ગ્રં-
૧૩ જૈન ગ્રંથ પ્રસસ્તિ સંગ્રહ.	થોમાં મદદની અપેક્ષા છે.
૧૪ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ (ટીકા સાથે)	૨૬ પ્રશ્નોત્તર પદ્ધતિ.
	૨૭ પાતાંજલ યોગદર્શન.

સદ્વાક્યો.

- ૧ દ્રઢ આત્મ-વિશ્વાસવડેજ મનુષ્ય વખણાય છે અને શુદ્ધ ચારિત્ર્યજન તેમાં વધારો કરે છે. આત્મશ્રદ્ધા સાથે શુદ્ધ ચારિત્ર્યવાળા સદ્ગુણી મહાશયો સ્વપરને ખરો વારત-વિક લાભ કરી શકે છે.
- ૨ અન્યને ઠગવા જતાં, પહેલાં પોતાનોજ આત્મા ઠગાય છે. સામો તો ઠગાય કે ન પણ ઠગાય. પણ ખાડો ખોદે તે તો અવશ્ય પડેજ. સામાનું પુન્ય પ્રયજ હોય તો તેને કશુંજ ન થાય. પરંતુ પાપી તો પાપના ખાડામાં પડેજ.
- ૩ ધંધારોજગારમાં ધાર્મિક વૃત્તિ અને ધર્મમાં ધંધારોજગારના જેવી નિયમબદ્ધતા તથા ખંત દાખલ થવાં જોઈએ.
- ૪ જો તમારે શિખર ઉપર પહોંચવું હોય તો તલસ્પર્શી થવા પ્રયત્ન કરો.
- ૫ ખરા ઉઘોગી માણસો જમીન ઉપર ધર બાંધે છે અને તરંગી માણસ હવામાં કિલા બાંધે છે.
- ૬ તમે જે કામ ઉત્તમોત્તમ રીતે કરી શકતા હો તેનેજ તમારું જીવન-ખજ-ઉત્સાહ સર્વસ્વ અર્પણ કરો. જીવનમાં માત્ર એકજ ખરી નિષ્ફળતા શક્ય છે અને તે આપણે જે કામ જાણતા હોઈએ તે કામ ઉત્તમ રીતે ન કરીએ એ છે.
- ૭ સફળતા મળે या ન મળે, યશ મળે या અપયશ મળે તો પણ સહુએ પોતપોતાનું કર્તવ્ય તો કરવુંજ જોઈએ. ખંત ભર્યા પ્રયત્ન (અભ્યાસ) થી ધણજ સરસ કામ બની શકે છે.
- ૮ એક મહાન ઉદ્દેશ સાધવાની મંગલકામના એજ જીવનનું સૌન્દર્ય તથા સુખ છે.
- ૯ હિંમત ધારણ કર અને પસંદ કરેલા માર્ગથી લેશ પણ ચલિત થા નહીં. ફળ આપોઆપ થશે.
- ૧૦ કરવા ધારેલા કામનું મનમાં એક ઉત્તમ ચિત્ર પાકા રંગથી અંકિત થાય ત્યારેજ કામ કરો, તે પહેલાં અવલોકન, અભ્યાસ અને સૌથી વિશેષ વિચાર કરો.
- ૧૧ (દ્રઢ) નિશ્ચય કરો એટલે તમે (ગમે તેવા દુઃખ-કષ્ટમાંથી) મુક્ત થશો.
- ૧૨ ટીલી 'હા' કહેવા કરતાં મજબૂત મનથી ખરી 'ના' કહેવી અધિક હિતકારક થવા પામે.
- ૧૩ ખરો વખત વહી ગયા પછી અને સામર્થ્ય નષ્ટ થયા પછી વૃદ્ધાવસ્થામાં જીવન-ક્રમ ફેરવી શકાવો મુશ્કેલ છે. તેથીજ પાણી પહેલાં પાળ બાંધી લેવી સારી છે.
- ૧૪ સાવધતાપૂર્વક વિચાર કર, અથવા નિશ્ચયપૂર્વક કાર્ય કર; માનપૂર્વક તાબે થા, અથવા દ્રઢતાપૂર્વક સામો થા. આ સિદ્ધાન્તનો ઠીક ઉપયોગ કરવામાંજ હકાપણ રહ્યું છે.
- ૧૫ સત્ત્વર કરવાનું હોય ત્યારે 'જો' અને 'પરંતુ' એ શબ્દો નિષ્પયોગી જેવા છે.
- ૧૬ જે માણસો મહાન-દ્રઢતાને માટે પ્રસિદ્ધ હોય છે તેમનાં શરીર પણ ઘણું ભારે દ્રઢ અને મજબૂત હોય છે. જેનું શરીર અતિ દ્રઢ હોય છે તે પ્રાયઃ અતિ નિશ્ચયવાન હોય છે.
- ૧૭ વિલંબ એ સાહસિકતા, પ્રગતિ અને સફળતાનો શત્રુ છે એ કાયમ યાદ રહેવું જોઈએ. નકામા વાયદા-કાળ વિલંબ કર્યા કરવાથી ઘણીવાર કામ વિણસે છે. માત્ર કાર્યદક્ષ-તાથી તે સુધરે છે. ઇતિશમ.

